

De directeur van de universiteitsbibliotheek neemt deze week afscheid. John Gilbert, de Englishman uit Bunde, krijgt eindelijk tijd voor zijn Alvis, een Engelse classis car, en zijn nieuwe hobby: gitaar spelen. Zie pagina 7 voor het interview
Foto: Philip Driessen

2 Stelling: de uitstoot van de auto is niets vergeleken met die van de koe

3 Is de UM-onderzoeksbegroting 2008 de slechtste sinds jaren?

4 Oratie Karin Bijsterveld: de auto als enige plek om op adem te komen

15 Boekenrubriek: over rouwenden die zich aan het lijden vastklampen

Ruim baan voor maatwerk en selectie

Het hoger onderwijs moet beter inspelen op niveauverschillen tussen studenten. Programma's en opleidingen die wat extra's te bieden hebben, mogen selectiever en duurder zijn. Dat adviseert de commissie 'Ruim baan voor talent'.

Selectie aan de poort van het hoger onderwijs is al jaren een heet hangijzer: de ene helft van de Tweede Kamer – met name de VVD en de PvdA – wil dat het hoger onderwijs studenten vooraf kan wegen en dat het meer collegegeld mag rekenen voor topopleidingen. De andere helft – waaronder het CDA en de linkse oppositie – vindt nog altijd dat een diploma uit het voortgezet onderwijs in beginsel hoort te volstaan en dat al het onderwijs even duur moet blijven.

Om de patstelling te doorbreken werd in 2004 besloten tot experimenten met selectie en collegegelddifferentiatie. Een commissie onder voorzitterschap van oud-minister van Justitie Benk Korthals (VVD) moest deze experimenten evalueren.

Drie jaar later concludeert de commissie dat het bovenal belangrijk is dat het hoger onderwijs meer maatwerk biedt en dat het kabinet meer uittrekt dan de huidige tien miljoen euro. Minstens het vijfvoudige is nodig. Maatwerkopleidingen mogen van de commissie bovendien een hoger collegegeld in rekening brengen.

Dat studenten voor deze maatwerkprogramma's vooraf worden geselecteerd, vindt de commissie niet meer dan logisch. Bij numerus fixus-opleidingen en University Colleges gebeurt dit

ook aan de poort. Daarbij wordt behalve naar cijferlijsten ook naar de persoonlijke kenmerken en motivatie van kandidaten gekeken. Dat dit oneerlijk zou zijn voor wie wordt geweigerd, schuift de commissie terzijde: bij een numerus fixus wordt immers ook 'nee' verkocht aan potentiële studenten. Maar voor massaopleidingen is het volgens de commissie beter om pas tijdens of na het eerste jaar een selectie te maken. De commissie gaat niet in op de vraag of het ene selectiemiddel beter is dan het andere. Korthals en de zijnen vinden alle instrumenten nuttig waarmee studenten en opleidingen goed worden 'gematcht'. Over de voorspellende waarde van selectie kan nog niet veel worden gezegd, omdat studenten die aan de poort zijn geselecteerd vaak nog aan het studeren zijn.

■ HOP, Thijs den Otter
► Zie ook pagina 3

Only in English

5 More than 200 companies at the business expo in Aachen

8-9 Interviews with three lucky master's students with UM grants

Saoedi's krijgen twee jaar lang Engels onderwijs

De twaalf Saoedische studenten die onlangs met de studie geneeskunde begonnen, beheersen het Nederlands nog steeds onvoldoende. Daarom heeft de faculteit eergisteren besloten om de eerste twee studie jaren volledig in het Engels aan te bieden.

De Nederlandse taal blijkt een struikelblok. Om de Saoedi's tegemoet te komen stelde geneeskunde al in een eerder stadium de onderwijsgroepen in het Nederlands uit tot halverwege jaar één. Nu is die grens verschoven naar het derde jaar; aan het eind van het tweede jaar staat een intensieve taalcursus van zes weken op het programma. Is de taalvaardigheid dan nog niet verbeterd, dan overweegt men om de hele bachelor in het Engels te gieten. Dat zou ingrijpende consequenties hebben voor het contact met (Nederlandse) patiënten in het derde jaar. Dat moet dan plaatsvinden met Engelstalige- of simulatiepatiënten.

Een volledig Engelstalig curriculum betekent ook dat de Saoedische studenten hun co-schappen niet in Nederlandse maar in buitenlandse ziekenhuizen zullen lopen.

De integratie van de Saoedi's met Nederlandse studenten, die door de maatregelen in de knel dreigt te komen, zal de faculteit op andere manieren bevorderen. Aparte klasjes zijn geen optie, zegt Gerard Majoor, facultair coördinator internationalisering. Ook niet omdat de Saoedische regering heeft aangedrongen op integratie.

De twaalf studenten – van de in totaal 38 – die afgelopen zomer slaagden en alvast met het geneeskunde-curriculum mochten beginnen, hebben geen vliegende start gemaakt. Niemand heeft het eerste blok gehaald en slechts vier studenten ontvingen een voldoende voor de voortgangstoets.

■ Maurice Timmermans

UM wil nog meer Saoedische studenten

Bovenop de in totaal 280 Saoedische geneeskundestudenten wil de Universiteit Maastricht in de nabije toekomst nog eens ruim 125 Saoedi's opleiden in andere vakken. Alle faculteiten, behalve cultuur- en maatschappijwetenschappen, hebben interesse getoond en het aantal beschikbare plaatsen becijferd. De UM is vooral geïnteresseerd in masterstudenten, zegt Nick Bos, hoofd bureau strategie en internationalisering. Anderhalve week geleden is een Maastrichtse delegatie (collegevoorzitter Jo Ritzen, FHML-decaan Harry Hillen, Nick Bos) in Saoedi-Arabië geweest, samen met vertegenwoordigers van Gro-

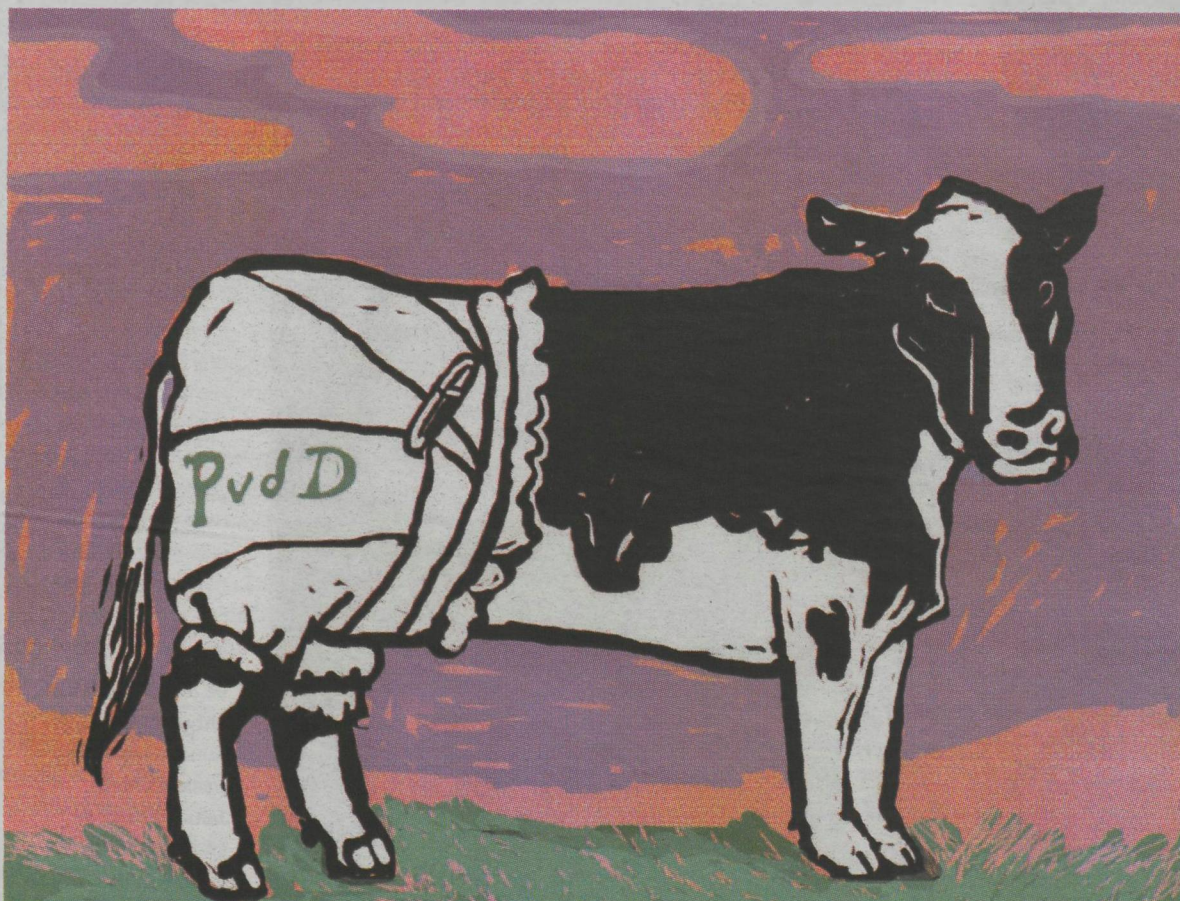
ningen en Twente. De drie universiteiten hebben samen bijna alle opleidingen in huis en zijn gezamenlijk naar eigen zeggen een interessante gesprekspartner voor Saoedi-Arabië. In januari al beginnen twaalf Saoedi's aan de opleiding tandheelkunde in Groningen.

De Saoedische overheid zou elk jaar 25 duizend *scholarships* verdelen onder scholieren en studenten. Die kiezen zelf welke opleiding ze aan welke universiteit willen volgen, zegt Bos. De UM krijgt dus geen garantie dat er 125 Saoedi's naar Maastricht komen.

■ MT

Stelling: eet minder vlees als je het milieu een warm hart toedraagt

"Dat koeien boeren en scheten laten, is niet het grootste probleem"

Illustratie: Tousaint Essers

De uitstoot van een auto is niets vergeleken bij de schadelijke gassen die een koe produceert, zo blijkt uit de klimaatfilm *Meat the Truth* van Marianne Thieme van de Partij voor de Dieren. Een vegetariër in een Hummer zou milieuvriendelijker zijn dan een vleeseter in een Toyota Prius. Meehelpen aan een beter milieu? Laad minder biefstukken, worsten, frikadellen en gehakt in de boodschappenkar, aldus Thieme. Kant-en-klare onzin of een goed advies?

"Ik weet niet in hoeverre dit wetenschappelijk onderbouwd is, maar als er een kern van waarheid in zit – en dat kan ik me wel voorstellen – dan zou het zeker niet slecht zijn als alle mensen minder vlees gaan eten", zegt tweedejaars University College en "kleine" vleeseter Bart Roosenboom. "Ik zie het niet zitten om in mijn eentje actie te ondernemen." Dat zet geen zoden aan de dijk, meent hij. "Ik stel daarom voor dat we in heel Nederland geen vlees op het menu zetten op maandag. Maar ja, dan blijft de vraag: hoe trek je mensen massaal over de streep? Je kunt ze niet dwingen."

Op de achtergrond horen we: "Heel goed, geen vlees." Het is derdejaars rechten Inge Nagelmaaker die samen met Roosenboom op de bestuurskamer van studententoneelvereniging Alles is Drama zit. "Ik ben al jaren vegetariër. Ik vind het belachelijk dat men vlees eet. Er zijn zoveel

goede alternatieven. Daar hoeft geen dier voor worden doodgemaakt." Van Thieme's film heeft ze nog niet gehoord, maar ze vindt het argument van de politica wel logisch klinken.

Logisch ja, maar ook een gelegenheidsargument, vindt Theo de Kok, universitair docent bij de vakgroep gezondheidsrisico, analyse en toxicologie. Hij onderzoekt de effecten van vlees op de darmfysiologie. "Ik heb ooit een artikel uit de krant geknipt waarin werd gesuggereerd dat de scheten van dinosaurussen hebben bijgedragen aan het broeikaseffect en dat ze daardoor zijn uitgestorven. Het zijn eigenlijk hele natuurlijke processen, maar ze dragen wel bij aan de opwarming van de aarde. In die zin is het niet nieuw wat Thieme vertelt. Toch ben ik er niet van gecharmeerd dat ze een losstaand milieuar-gument gebruikt om de consument minder vlees te laten eten. Met als doel – het doel van haar partij: minder dieren slachten. Bovendien zijn er genoeg andere redenen om minder vlees te eten. Zo is er een relatie tussen het veelvuldig eten van rood vlees en een hoger risico op darmkanker. Wellicht dat ze dit de volgende keer in haar campagne gebruikt." Bovendien vindt De Kok dat men naar het geheel moet kijken. "Het probleem ligt niet bij de koeien, maar bij de verbouwing van veevoer op landbouwgronden die ontbost zijn. Koolstofdioxide wordt niet meer omgezet, maar opgeslagen in het veevoer dat bij de koe naar binnen gaat – en naar buiten. Eten mensen minder biefstukken, dan zal de boer een

ander verbouwingsproduct moeten zoeken, wellicht biodiesel, want dat wordt in de toekomst alleen maar lucratiever. Vervolgens komt het dus toch nog in het milieu terecht, niet via de koe, maar via de 'heilige koe', de Hummer of zo."

Carijn Beumer, junior researcher bij ICIS, is het eens met de stelling. "Ik vind het een goed advies, maar dat koeien boeren en scheten laten en methaan produceren is niet het grootste probleem. Ik denk dat we het breder moeten zien. Veel vlees in de supermarkt is geïmporteerd uit andere landen. Onder meer in Brazilië wordt regenwoud gekapt om plaats te maken voor landbouwgrond waarop grondstoffen voor veevoer verbouwd worden, zoals maïs of soja. Het gevolg: een afname van biodiversiteit. Veel planten, dieren en organismen die afhankelijk zijn van het regenwoud, zien we nooit meer terug. En nog een ander punt: voor één kilo vlees is vele kilo's meer maïs nodig. Dat is niet efficiënt als je je bedenkt dat er op heel veel plekken in de wereld een voedselprobleem is. Wij gebruiken de grond in andere landen voor onze eigen overmatige vleesconsumptie en dat gaat ten koste van de voedselvoorziening daar én elders." Beumer is "deeltijdvegetariër. Ik was heel lang een 'echte' vegetariër, maar tegenwoordig peuter ik niet al het vlees uit het eten dat ik ergens krijg. Zelf koop ik het nauwelijks. Doe ik het een keer, dan is het lokaal 'geproduceerd' en biologisch."

■ Wendy Degens

Cultuurshock

Onlangs maakte ik voor het eerst van mijn leven een reis buiten Europa. Thailand was de bestemming. Ik weet het, dat doet iedereen tegenwoordig, en aangezien ik verre van avontuurlijk aangelegd ben, leek me dat nog net te behappen. Er waren daar een paar zaken waar ik van opkeek. Drie volwas-

senen en twee kinderen op één scooter bijvoorbeeld. Op de snelweg. Dat had ik buiten 'Wedden Dat?' vroeger, nog nooit gezien. Of de eindeloze verering van koning Bhumibol (geweldige naam!), wat me onwillekeurig deed denken aan onze eigen Beatrix. Ik zag het hier nog niet gebeuren dat elke maandag zeven op de tien Nederlanders in een geel T-shirtje loopt, omdat Beatrix op een maandag is geboren en de maandag nu eenmaal geel is. Daar wel. Met trots.

Maar wat me vooral trof, was de uitzinnige vriendelijkheid en tevredenheid die veel Thai uitdragen. De rust, het respect voor elkaar. Zwaaien, lachen, met je praten... Ja, ook

als ze je niks konden of wilden verkopen. 'Warm', was wat ik dacht als ik uit de aircobus stapte, maar vooral bij de ontmoetingen met de Thai.

Dat warme gevoel zakte al een beetje toen ik op Bangkok Airport stond te wachten voor de check-in, samen met een paar honderd andere Nederlanders. De chagrijnige smoeien, de blikken die dwars door je heen keken en het zinloze ongeduld bezorgden me een flashback. "O, ja, dat is Nederland." Toen ik eenmaal thuis weer voor het eerst in mijn autootje stapte, zag ik iets te laat dat het stoplicht waarvoor ik als eerste stond te wachten, groen was. De automobilist achter mij ging vijf seconden op zijn claxon hangen, terwijl hij wilde gebaren naar zijn hoofd maakte. Van de gelegenheid om in te halen, maakte hij daarna meteen gretig gebruik. Tijdens het passeren helde hij ver over naast zijn stuur om mijn geestelijke vermogens nogmaals ernstig in twijfel te kunnen trekken, met uiteenlopende vingergebaren. Zijn vrouw en twee kinderen keken mij verontwaardigd aan.

En ik? Ik keek verwonderd terug, glimlachte vriendelijk en zwaaide, als ware ik de koningin. Ik hoopte hem op deze

manier vriendelijk duidelijk te maken wat een stumperige idioot hij aan het uithangen was, maar bereikte het tegenovergestelde. Hij kookte. Toen hij bij het volgende stoplicht voor me stil stond, draaide hij zich om in zijn stoel, net als zijn hele gezin, en schold me geluidloos vurig uit. Hij liet zijn rem los, waardoor zijn aanhangwagentje vervaarlijk richting de bumper van mijn Peugeototje rolde.

En ik zwaaide en lachte, terwijl mijn hart bonsde van de zenuwen. Met weemoed dacht ik terug aan Thailand en ik wenste dat het boeddhisme hier ook de grootste religie was. En dat wij vanaf nu ook iedere maandag massaal in het geel gekleed gaan. Want ja, ook onze eigen Beatrix werd geboren op een maandag.

Ik dacht altijd dat als je naar een ver land reisde, de cultuurshock je overviel in dat verre land. Ik had het mis.

■ Femke Kools, persvoorlichter Communicatie & Relatiebeheer

De column wordt op persoonlijke titel geschreven

Colofon

Redactieadres

Bonnefantenstraat 2
(volg routebordjes in het Visitors' Centre)
Postbus 616
6200 MD Maastricht
T 043 - 38 85 385
F 043 - 38 82 799
E observant@obs.unimaas.nl
W www.observant.unimaas.nl

Stichtingsbestuur

Cor Spreeuwenberg (vz), Etienne Packbier,
Marloes Rikhof

Redactieraad

Rico Camp, Erik Driessen, Ellen Krijnen,
Christoph Rausch, Eline Verwey

Redactie

Riki Janssen (hoofdredacteur) T 38 85 384
Wammes Bos T 38 85 383
Wendy Degens T 38 85 382
Irene Smeets T 38 85 386
Maurice Timmermans T 38 85 381

Beheerder

Marlies In de Braekt T 38 85 385

Redactie-assistent

Marion Janssens T 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Lynn Berger, Else Boekensteijn, Sigrid
Heuvelmans, Maaïke Meijer, Hans Philipsen,
Danielle Stals, Loes Witschge, Christina

Wunderlich

Fotografie

Philip Driessen, Loraine Bodewes

Opmaak

Simone Golob

Basisontwerp

Studio Dumber, Rotterdam

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen
zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Bureau Van Vliet, Postbus 20, 2040 AA
Zandvoort. Tel. 023-5714745, fax 023-
5717680, l.paap@bureauvanvliet.com
Internet: www.bureauvanvliet.com
(Voor Paarltsjes zie info bij Paarltsjes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap
ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden
en andere belangstellenden kunnen zich
abonneren voor € 37,00 per jaar. Losse
nummers € 1,00

HOP

Observant is aangesloten bij het
Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van
de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk
worden overgenomen

OBSERVANT

ENGLISH

213 companies at business expo in Aachen

Good rates and several internships make the difference

The smell of pancakes, free coffee, noodle soup and wet raincoats fills the entrance of Sporthalle Königshügel in Aachen.

It's Monday, December 10. The *Bonding Firmenkontaktmesse* organised for and by students of RWTH Aachen, has just opened its doors. For three days students searching for jobs or internships can meet and talk to the recruiters and human resources managers of 213 international and German companies. The organisation expects more than 10,000 visitors.

One of the visitors is German Tim Silki, who studies international business in Maastricht. He's not the only one here from Maastricht: "I have seen at least fifteen people from UM today." That's already more than the organisation had hoped for; they had tried to reach UM students but first couldn't find the hotel of the Make a Move fair in November and, second, were not allowed to put flyers in the inner city mensa and university library.

Silki has talked to recruiters from several consultancy firms; Bain & Company, one of the biggest consultancy firms in the world, holds special interest for him. "They have a very interesting programme," says the third-year student. "After finishing your bachelor, you can get a job for nine months, then go back to university and do a master financed - wholly or in part - by Bain. You have to apply, of course - I want to do that in January or March. Hopefully I can start work there in August."

A small spot check shows that most of the companies know of Maastricht University and its graduates. Their views are very positive: "Three or four of our colleagues studied in Maastricht. They know their languages, speak English flu-

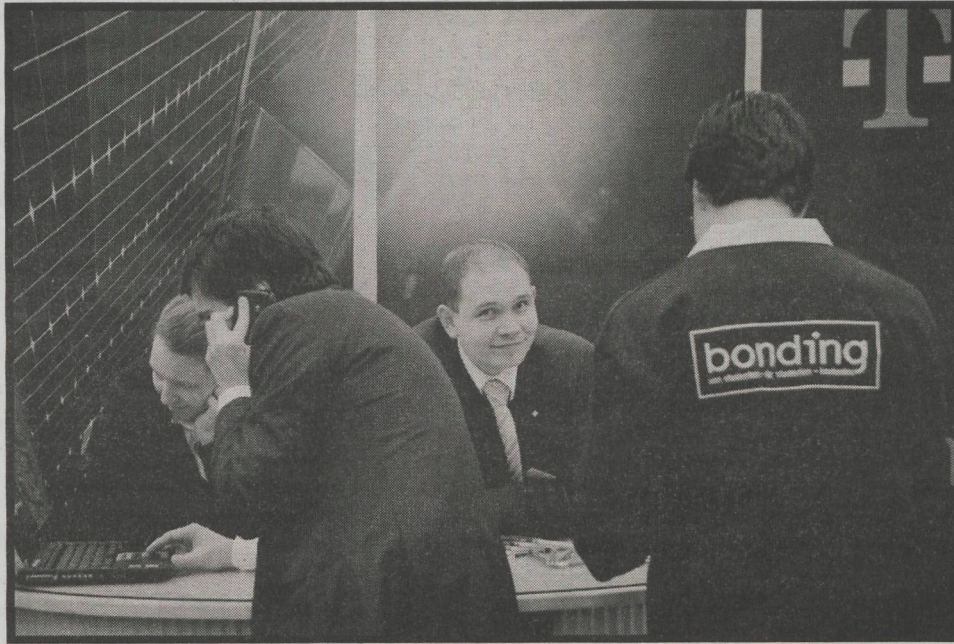

Photo: Philip Driessen

ently, have international backgrounds and good business knowledge," says Sebastian Paeßens from CTcon, a German company that specialises in strategy development and implementation, and is searching for management consultants. "CTcon is not a big company; about eighty employees - we have a very young team and constantly engage new people. We are looking for students with an economics background, a spirit of enterprise, social skills and humour." Humour? "Yes, that's important when you work together as much as we do."

"We recruit MBA graduates from abroad. We would like to have students from Maastricht. Please, have them look at our website www.sap.de/jobs - we have about two hundred internships to offer. Our employees must speak English fluently, be team players, creative, com-

mitted and willing to learn," says Kai Hucker, a human resources recruitment consultant at SAP.

Good marks are important in Germany. But most of the recruiters at this fair know that marks in the Netherlands are not as high as in Germany. A 10 is hard to get, but that's no problem. "As long as we know the difference in the grading system, it's okay. We require at least a 7.5," says Arndt Möller from Cag Gemini. Just as important are the internships, confirm several companies. Without an internship it's hard to get a job. Möller: "We prefer two internships or more of at least two months."

■ Riki Janssen

More information: www.bonding.de

Research anti-smoking vaccine stalled

The Maastricht research project on the anti-smoking vaccine NicVax, which has been running for years, has been brought to a halt, because the American company Nabi Biopharmaceuticals is in financial difficulties. Pharmaceutical company Nabi is currently conducting merger negotiations.

Nabi approached the UM research institute Caphri in 2003 to test the effectiveness of an anti-smoking vaccine. The vaccine, which prevents nicotine from reaching the brain and evoking satisfaction, should keep ex-smokers from relapsing. The results of tests on guinea pigs and rats were positive. The Maastricht experiment received a lot of publicity.

"It is annoying that economic problems are obstructing the progress of our research", says project leader professor Onno van Schayck. "We were on the verge of vaccinating six hundred test subjects. The research is certainly not about to collapse, unless things suddenly took a very weird turn. The prospective partner for the merger is in favour of continuing it. But we will definitely experience a delay."

Nabi is not the only company that is developing an anti-smoking vaccine. English and Swiss pharmaceutical companies are also experimenting. Whoever is the first to register the vaccine and put it on the market, will make the most money.

■ MT

More research facilities

More money is needed for the main research facilities, or scientists will leave and go abroad. This is the view of director Peter Nijkamp of the Dutch research financier NWO.

"If nothing is done, we will soon have the scholarships for talented researchers, but no proper facilities", he says in the Dutch national newspaper *de Volkskrant*. "Then, before you know it, they will have left the Netherlands. Surely we don't want to train these researchers just to see them go abroad?"

In countries such as Germany, France and England, hundreds of millions of euros are invested in large-scale research facilities. Next year, the Netherlands will spend 22.8 million, while 10.2 million has been reserved for 2009. "That's peanuts", says Nijkamp, who is otherwise satisfied with current research policies.

■ HOP

Selection allowed for special studies

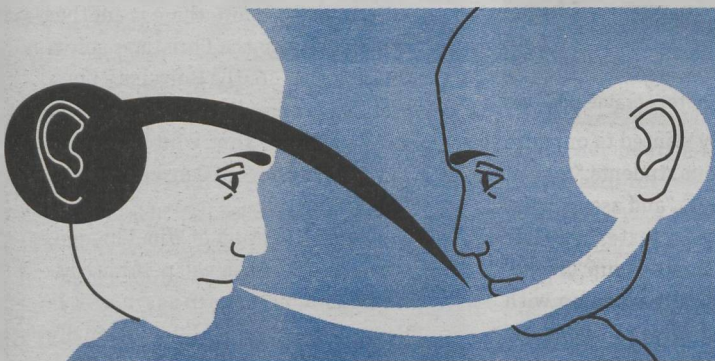
Universities and schools of higher education should be more responsive to different ability levels of students. Study programmes and courses that offer something extra are allowed to be more selective and more expensive. This is one of the recommendations of the Dutch committee 'Ruim baan voor talent' (Making way for talent).

Institutions in the Netherlands have been experimenting with selection procedures and lecture fee differentiation since 2004. This was only allowed for studies that are well above average in terms of content or didactics. Now, three years later, the committee has concluded that universities and schools of higher education should offer more tailor-made courses and that the government should make more funds (fifty instead of ten million euros) available for this purpose. Lecture fees for these tailor-made courses can be higher. They can also select students beforehand. This already happens for studies with intake restrictions and University Colleges that start in first year. Not only do they look at the list of secondary-school grades but also at personal characteristics and the candidate's motivation. On the other hand, the committee feels that studies with a large number of first-year students should only make a selection during or after first year. Top students may then choose a more demanding honours programme, in which they work with their lecturers to make the most of their talents. The other students should become more strongly involved with their studies by working in smaller groups.

■ HOP

Maxim: Led Zeppelin is back and that's brilliant

Embarrassing, these old rockers stumbling on the stage

Awesome, brilliant, fantastic. The 'lucky few' who saw the Led Zeppelin concert in London this week were delirious. But let's be honest: it's quite embarrassing to see these grey-headed men with guitars stumbling about the stage playing a bunch of outdated songs. Or isn't it?

In a short period of time the Police, the Sex Pistols and Led Zeppelin and even the Spice Girls climbed on stage to relive their past glory. Twenty million people tried to purchase tickets for the Led Zeppelin concert. Not philosopher Sjaak Koenis, who loves music - including The Police and Led Zeppelin - but has never attended concerts because he feels uneasy in a crowd. Besides, he thinks it's embarrassing, these old rockers dusting down their guitars once again. "These reprise concerts - which are completely incomparable to the original shows in the seventies - tend to

be neat happenings for people who are getting on in life, and who just want to seize the opportunity to revel in youthful memories."

And why do these bands reunite? Not in the least because there's a lot of money in it. Koenis: "There's nothing wrong with that. It's naïve to think that money didn't matter in the old days. These bands didn't play only for fun then." What strikes him is that the repertoire, for the most part, doesn't contain any new songs. Koenis appreciates bands that renew themselves constantly. For him it's an important quality, and therefore he likes Bob Dylan, Van Morrison and Neil Young.

Bram Meuleman, a University College student, is the lead singer in local indie-rock band Fivestrings, inspired by Radiohead, Coldplay and the Red Hot Chili Peppers. Two weeks ago the band released the new album *We are Fiction*. "I'm not that acquainted with the songs of Led Zeppelin but the concert was definitely a legendary moment in the history of rock music. As I understood it, the performance was a tribute to their deceased manager. It wasn't for the money. As in the case of the Rolling Stones: friends of mine went to one of their concerts recently and it sounded terrible. Pathetic."

Nicky Ruisch, a bachelor's student in international business, loves all kinds of music. Rock, hiphop, you name it. But she wouldn't go to a reunion concert. She doesn't mind if twenty years later a band decides to perform again - a money-driven decision that, after all, does make many fans happy - but Ruisch labels it past glory. And on the other hand, her own taste has changed over the years. As a child she liked the Spice Girls, but now she's almost ashamed of that.

■ Maurice Timmermans

Series: the stories behind the ads

Missing the most important tool in filmmaking

"I don't think everybody can make movies. You have to have passion, and you really have to love it in order to dedicate lots of your time and effort." Whereas first-year law student Victor Negrea from Romania might meet all of these conditions, he is missing the single most important tool in filmmaking: a camera. After two of his cameras broke, he opted to hang up an ad in the library in search of any type of camera, but has not yet received any responses. "I guess I'll wish for a camera for Christmas. Or I'll just buy one; that's easier."

Making movies has been his hobby for many years, and currently Negrea is making a film for his girlfriend who lives in Romania. "It's about our relationship, but I can't fit it into a certain genre." He has made short films, movies for friends and commercials, though he is not interested in commercial success. "If there is something I want to share with others, I make a movie." Contrary to what one might expect, the movies don't end up on YouTube; rather, the law student gives them to his friends or just makes them for himself. The inspiration generally comes from his own imagination, ideas from everyday life or songs. "Only the technical aspects come from watching other

Looking for a video
camera to finish a movie
- if you have an old
camera that can record
film, please contact me!
06-15841487

movies, such as looking at the angles and camerawork," he explains. "The rest is just learning by doing." His favorite director is Quentin Tarantino, and one of his favorite movies is *Pulp Fiction*. What he admires about Tarantino is his "unusual stuff" and different perspective. Asked if he wants to become a director, the 19-year-old with chin-length blond hair shrugs his shoulders. "I don't know, but it would be nice to have a big budget," he says, and begins to smile.

Besides making movies and studying law, Negrea also likes to write and is currently working several projects with philosophical, fictional, and fable-like themes. Again, he doesn't care if other people will read it - although he is sure that at least his mother will - but simply wants to express himself and not have his ideas and brainpower go to waste. "I definitely plan to make more movies and write some books." According to Negrea, it is most important "to have high motivation, and be willing to invest a lot of time and effort into projects." There remains no doubt that Victor is motivated; even the missing camera will not stop him making many more movies.

■ Christina Wunderlich

Witschge's wanderings

Photo: Loraine Bodewes

Civic engagement: the concept conjures images of mass crowds demonstrating for world peace, Volkswagen minivans, long hair with braided-in daisies and the legalisation of marijuana. Today, it seems like the golden days of civic engagement are over. But is our generation truly apathetic towards what's happening in the world? This was one of the main questions addressed at the UCM seminar last Friday organised in

Is our generation truly apathetic towards the world?

celebration of the college's fifth anniversary. Four lectures and a number of discussions gave the 70 or so participants an opportunity to form opinions and think of solutions to the apparent lack of social engagement in today's student population. Two opposing views presented during the lectures were that youth is either apathetic because of an oversupply of information, or, alternatively, engaged in more of a concrete, problem-solving way.

"I think students are interested, but don't see any solutions," says a male student during a coffee break - the only moments when the seminar is obviously perceptible at UCM. "I follow the news but that's pretty much it," he adds. Three students taking a break from the extensive programme speculate that UCM students might be more inclined to civic engagement than students from other faculties. "UCM

students tend to join idealistic organisations sooner, and there's always a big chunk of UCM students present at Studium Generale lectures." One of the girls is herself a member of the United Nations student organisation, but then again, "that's mostly a matter of skill training to me."

Besides examining how engaged today's youth is, the seminar intended to probe whether social engagement should become a part of the

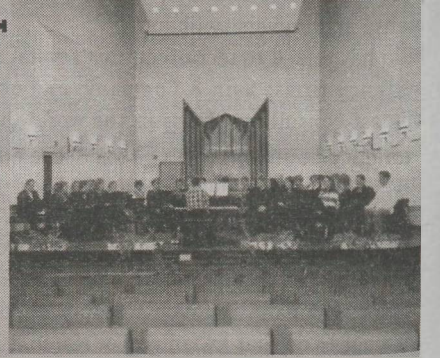
UCM curriculum. "We really wanted to organise something especially for our students," one of the college's professors says, "and assess what role a college could play in fostering civic engagement." During a small group discussion, students enthusiastically come up with ambitious plans that could serve to bridge the gap between learning about vague theories and applying these to the community. Field trips, internships and in-field research projects are put forward as ways of integrating civic engagement into the UCM curriculum.

Outside the discussion rooms, however, students are somewhat more skeptical. "I'm a wannabe civically engaged," says one student sitting on a couch in the common room, "but with UCM, there's no time left for social engagement."

■ Loes Witschge

Every week UCM-student Loes Witschge explores the city of Maastricht

Cultural tip

What: Winter concert, University Choir
When: December 16, 16:00
Where: Sint Janskerk
Admission: €8 (€6 conc.)

When most people think of Christmas, they think about the decorated tree, the irresistibly delicious cookies, the colourfully wrapped presents and the Christmas music. Since radio stations tend to play the same songs over and over again, there is another way to get into the Christmas spirit. On December 16, the University Choir and the women's choir Femmeuse will host their first winter concert together in the Sint Janskerk on the Vrijthof.

Under the direction of Wim Vluggen, the University Choir will perform classic modern pieces such as *Trompet Te Deum*. This piece by internationally renowned Flemish composer Vic Nees will premiere on Sunday afternoon. The women's choir Femmeuse will sing *Gloria* by Michael Bojesen and Agneta Skold's *Magnificat*. The 22 members of Femmeuse and the University Choir will be accompanied by harp, cello and trumpets. More information and ticket reservation: universiteitskoor@um.unimaas.nl.

Portraits of three scholarship students

"Almost everyone is white in Maastricht"

Brazil, Ethiopia, China, India, Iran and Russia. The lucky master's students who received grants from Maastricht University in September come from all over the world. Some are paid by regional businesses, others landed UM High Potential grants of more than €20,000 to cover the cost of tuition fees, insurance, travel and living expenses. Here, *Observant* interviews three of them: Turkish Eray Onen, Idris Turay from Sierra Leone and Colombian Diana Sierra.

■ Text: Wendy Degens ■ Photos: Philip Driessen

Eray Onen

Eray Onen

Maastricht wasn't the first choice of Turkish Eray Onen (26). That was Sweden. "I wanted to study in Europe. I'm very interested in the European way of life and what they think about Turkey. America is too far and it doesn't attract me. I wanted to go to the Stockholm School of Economics in Sweden, but they didn't give me a scholarship and I couldn't pay €12,000 in tuition fees by myself. Besides, life in Sweden is very expensive. So, I looked on the internet for other interesting programmes and picked Maastricht's Master of Financial Economics. I applied for a High Potential scholarship and got it."

He has received over €20,000 to cover his tuition fees, insurance, travel and living expenses. Not bad, he agrees. A committee ranks all the candidates who apply for this grant according to merit. Is Onen that talented? "I must admit that I wasn't an excellent student at my university in Istanbul. Maybe it has something to do with Turkey – together with India and China, it is one of UM's recruitment target countries. If candidates have equivalent qualifications, preference will be given to students from one of these three. The other thing is, I had good references from my professors and employer." Onen already works in finance in Istanbul, but is looking for a new challenge. "I work in a bank, but the job is too easy." If he wants, he can return to his company after his one-year stay in Maastricht. "But I don't think I will." The Master of Financial Economics is very closely related to his work experience in Istanbul. "I think the course is difficult. I don't have any time to play sport or do other things like socialise."

Onen has dealt with Problem-Based Learning for three months now and is still not used to it. "I can imagine it is a good learning method for psychology or arts and sciences, but I don't think it is for a financial course. Every week we discuss a chapter in the book and two students give a kind of lecture about it, often with a PowerPoint presentation. The rest of us just sit there and listen. I also feel it's a new, but nice experience, to sit in a room with just ten people. I'm used to large auditoriums with lots of students being lectured at by a professor."

In Istanbul he studied economics at the Bogazici University, "one of the best". Everyone hoping to enter university must sit an entrance exam in Turkey. "This exam covers everything you learned at high school. It is a nightmare, really. Because it's so important to succeed, the only thing you do is study. Almost a million students want to attend university in Turkey, but only ten percent are admitted." The moment Onen heard he had been accepted into economics at his chosen university, the time to relax began. "I invested more in sports like scuba diving than in my studies." Now, it seems, it's the other way around.

Diana Sierra Daza

That her parents are highly educated, that she grew up in an above average environment, her study, work, the political situation in her home country, the sad story of Ingrid Bétancourt, the French-Colombian former presidential candidate who was kidnapped by the guerrilla organisation FARC almost six years ago. Without any reserve, Diana Sierra Daza from Colombia tells the story of her life and how she ended up in Maastricht. When she gets up from her chair after more than an hour, she says: "I like to talk and I talk a lot, as you will have noticed."

Since September of this year, 26-year-old Daza has been doing the one-year Masters study of Art and Heritage at the Faculty of Arts and Social Sciences. She obtained a Vodafone Scholarship – "I know it's the mobile phone company". Each month she receives an amount of €750 to cover accommodation expenses. The €7,500 lecture fees have to come from her own and her parents' pocket. "I saved money as I worked as a teacher at a secondary school. Non-EU Masters students normally pay €11,500, but I received a fee waiver, a discount, from the faculty."

People from other countries often describe Colombia as corrupt, criminal, politically troubled and dangerous, not in the least because of the violent actions by the aforementioned FARC. Diana nods. "It's impossible to be a Colombian and not to be aware of what's going on, because you feel it and receive it every day when you are in Colombia, but especially when you leave the country and people ask you about the situation in Colombia. That is why I got interested in social and political issues."

Daza completed her study of political science at the Universidad Nacional de Colombia. When she has to explain what she learned there, she raises her eyebrows. "Very theoretical, philosophical, about politics and the relationship between politics and society. I am glad that in addition to my study I danced in a dancing group at the university. That always brought me back down to earth again."

She has a good command of the English language, with an occasional Spanish accent. "I learned it as a child at a private school. It is an advantage in a country where Spanish is the native language. I actually even taught English for a while to fifteen- and sixteen-year-olds. A nice experience, but not something I wanted to do my whole life." Does that explain the trip to Maastricht? "I wanted to study again, meet people from other cultures. I ended up coming to the Netherlands because I have an eight-year-old sister who lives in Leiden with her husband and son. She studied here. I think it is fantastic that I get to see my five-year-old nephew more often. He teaches me Dutch and I teach him Spanish. I will go to them for Christmas."

Diana searched the Internet for an interesting Masters programme and found Art and Heritage. "Heritage is an important political tool." Her application for a UM High Potential scholarship was rejected; but she did receive the Vodafone Scholarship. Why would someone who loves both theory and practice choose another academic study? "You cannot compare this study to political science. We deal with a subject on the basis of a case study. Problem-Based Learning in Maastricht brings you closer to practice, closer to real life." Two minor points: "We are busy, doing a lot of research. I realised yesterday that I will have to make time for trips and sports. I also miss the depth. I only have a few hours of lessons per week. We then often discuss the case study, but there is no time for a discussion on the background." Despite everything, Diana stays positive. "I always say: nothing is perfect and get the best out of things."

Diana Sierra Daza

Idris Turay

"Almost everyone is white." Idris Turay, born in 1969 in Sierra Leone, laughs. His white teeth shine like diamonds. Three months ago he started his master in public policy and human development at the Maastricht School of Governance.

His age reveals that he is not a regular master's student. He has already worked for some time managing a regional office of a new Sierra Leone institution, the National Social Security and Insurance Trust. "My job is on hold now." The Trust was set up after the bloody civil war which broke out in 1991 in his home country and lasted ten years. "We realised there was a huge breakdown in family support. People without an income, because of invalidity or retirement, needed help. In the past there was a pension system set up by the government, but it wasn't well managed and transparency was poor." Why did he end up in Maastricht then? "I was looking for a well-designed study programme, somewhere in northern Europe. Countries like the Netherlands have a good social protection system, whereas social insurance is something completely new for Sierra Leone. I want to see how it works and what we can learn from it."

The West African master's student has a scholarship from ABP, a large Dutch pension fund. He receives €10,000 to spend on his

tuition fees, plus €750 per month for his rent and other living expenses such as groceries, sports and other activities. But he lacks leisure time. "The course is very intensive. I have little time to socialise and I spend a lot of hours in the library: studying, preparing tasks." Any regrets? "No, it's a great and challenging course. Of course I miss my family and my girlfriend, but we keep in touch by phone and email."

Turay studied accountancy at university in Freetown, the capital of Sierra Leone. "Accountancy is a well paid profession in our country and it has huge potential as a career." Besides, he was the only one in his family – of seven brothers and sisters – who entered higher education. "More than 50 percent of the population in Sierra Leone is illiterate."

While the civil war was going on in the nineties, Turay studied and resided at university. The university campus was well protected by the military. "The only thing we didn't have was electricity. We only had candles." When he graduated and got a job as a teaching assistant he had to leave the campus, as he was no longer a student. "I moved into my parents' house in Freetown. It was dangerous in the streets. There were rebellions everywhere and highly educated people in particular were targets.

I was really lucky I never fell into their hands." This is Turay's first time in Europe. "It's a great experience" – but an experience that didn't begin so great. "After my arrival at Schiphol airport, I couldn't find my luggage. It was lost. So I thought it would be better to just catch the train to Maastricht; if it was found, my luggage could be sent afterwards." But getting the train – and getting tickets from a machine – were all new to him. A place to stay hadn't been arranged, so the first mission in Maastricht was finding a hotel. "I had sent an email to the Guesthouse a few days before I arrived in the Netherlands, but I never received a reply." A kind Dutch woman who had been waiting for her daughter on the platform in Maastricht drove around the city several times with Turay, looking for a hotel. Eventually he found a room in the Stayokay hostel along the river. "It wasn't great, because I had to share a room with five other people."

Now he lives in Berg en Terblijt, a small village near Maastricht. "Although the rent is not that high, the cost of travelling by bus every day is almost €80 per month, and that makes life expensive." What are the chances he'll move back to Maastricht next month? Turay nods. "My landlord knows already."

ALLEN & OVERY

Als we een uitstapje maken met studenten, doen we het meteen goed

Schrijf je in voor de Global Apollo Experience

Ze zijn er te over. Traineeships, business courses, masterclasses. Vol met intensieve programma's waarvoor je soms ook naar het buitenland mag. Kom je als aanstormend talent toch mooi een keer in Londen of zelfs New York als je geluk hebt. Bij Allen & Overy pakken we dergelijke zaken net iets anders aan. Organiseren we trajecten die je net iets verder brengen. Zoals de Global Apollo Experience. Een programma van vijf maanden ter aanvulling op je studie en als voorbereiding op de commerciële advocatuur. Eens in de twee weken volg je colleges van kopstukken uit de juridische praktijk, waarbij vrijwel alle aspecten van het recht aan bod komen. Daarnaast krijg je praktische trainingen om je breed te ontwikkelen. Bovendien kun je meteen je grenzen verleggen: gedurende vijf maanden werk je in een team aan een internationale overname waarvan de closing tijdens een vierdaags verblijf in Hongkong plaatsvindt. De Global Apollo Experience is bedoeld voor studenten in de laatste fase van hun studie Nederlands recht, notarieel recht of fiscaal recht. Meld je vóór 15 februari 2008 aan op www.werkenbijallenoverly.nl.

De Global Apollo Experience start op 10 maart 2008 met een introductie op onze kantoren in Hamburg, Milaan, Parijs, Brussel, Praag of Londen en eindigt op 30 juli 2008 na een 4-daags verblijf in Hongkong.

Vragen over epilepsie?

Bel de Epilepsie Infolijn

0900 - 821 24 11

(10 cent per minuut)

- voorlichting en advies
- hulpmiddelen
- informatiemateriaal
- verwijzing en adressen

Nationaal Epilepsie Fonds

KOM NAAR DE OPEN DAG OP 19 JANUARI OP UNIVERSITEIT NYENRODE

Mijn studie sluit direct aan op de praktijk.

Je Master op zak en je wilt graag verder studeren?

Je bent werkzaam in de financieel-economische sector en je wilt je verder ontwikkelen op het terrein van Controlling en management? NIVRA-Nyenrode biedt je de mogelijkheid om naast je werk de universitaire deeltijdopleiding **Executive Master of Finance and Control** te volgen, waar je wordt opgeleid tot **registercontroller (RC)**. De opleiding wordt door je werkgever vergoed en biedt volop nieuwe carrièremogelijkheden.

Meer weten over deze post-masteropleiding? Meld je dan aan voor onze **open dag op zaterdag 19 januari op Universiteit Nyenrode**, of vraag onze brochure aan via www.nivra-nyenrode.nl.

NYENRODE
BUSINESS UNIVERSITEIT
NIVRA - Nyenrode School of Accountancy & Controlling

NIVRA-Nyenrode School of Accountancy & Controlling

NN

'Bruut geweld, in welke vorm dan ook, zal nooit het verlangen naar vrijheid en waardigheid kunnen onderdrukken.'

Zijne Heiligheid
de Dalai Lama

Tibet heeft uw hulp nodig

HELP VANDAAG NOG

Van de 6 miljoen Tibetanen zijn honderdduizenden om het leven gekomen als gevolg van de Chinese bezetting; door marteling, honger en executies. Meer dan 6.000 kloosters zijn verwoest, inclusief de onvervangbare kostbaarheden uit de Tibetaanse cultuur en erfenis. Tibetanen worden stelselmatig gevangen genomen en gemarteld alleen voor het geweldloos uiten van hun overtuiging.

Naarmate het publieke bewustzijn en de verantwoordiging over de Chinese onderdrukking toenemen, groeit de wereldwijde steun voor het Tibetaanse volk. Om de Europese regeringen en de Chinese overheid onder druk te blijven zetten, zijn de Tibetanen van ons afhankelijk. Steun International Campaign for Tibet en vraag meer informatie aan via www.savetibet.org of bel met (020) 330 8265, Giro 4223

International Campaign for Tibet, Vijzelstraat 77, 1017 HG Amsterdam

INTERNATIONALE STICHTING
CAMPAIGN FOR TIBET
CBF

MEDEDELINGEN

Kopij voor het Bulletin inleveren bij onderstaande contactpersonen voor het gemelde tijdstip, in de week voorafgaand aan de publicatie. Met vragen of opmerkingen kunt u daar ook terecht.

Faculty of Humanities and Sciences (vakgr./comm./studiever.): Kennistechnologie/ Knowledge Engineering, Education Office MICC, Bouillonstraat 8-10, room 0.002, tel. 3883454. E-mail: bo-micc@micc.unimaas.nl, before Friday 12.00 hours

Cultuur- en Maatschappijwetenschappen/Arts and Social Sciences: Bur. Onderwijs, Grote Gracht 90-92, tel. 3883946, e-mail: Frontoffice@fdcw.unimaas.nl voor vrij. 17.00 uur.

FdEWB (vakgr./comm./studiever.): Student Recruitment Office, Fac.Bur. Tongersestraat 53, tel. 388 3705/3941, kopij voor vrij. 12.00 uur, e-mail: publicrelations@efb.unimaas.nl

Faculty of Health, Medicine and Life Sciences:

- FdG (vakgr./comm./studiever.): Carly Hollewijn, Fac.Bur. niveau 2, kamernr. N206, Uns 60, tel. 3885675, voor vrij. 12.00 uur, e-mail: Carly.hollewijn@facburfdg.unimaas.nl

- FdGW (vakgr./comm./studiever.): L. Hagens-Hoogsteder, Fac.Bur. niveau 1, UNS50, tel. 3881851, voor vrij. 12.00 uur.

Psychologie (vakgr./comm./studiever.): Yvonne Lenoir, tel. 3884123, e-mail: y.lenoir@psychology.unimaas.nl en Isabel Hikisch, tel. 3881911, e-mail: i.hikisch@psychology.unimaas.nl, Bureau Onderwijs, FdP, UNS40 Oost, voor vrijdag 12.00 uur.

FdR (vakgr./comm./studiever.): Nanin Peters, Bur.Onderwijs, Bouillonstraat 1-3, tel. 3883003, voor vrij. 12.00 uur.

Studenten (sport)ver./studentenpastoraten: Communicatie & Relatiebeheer, Mieke Mannak, Bonnefantenstraat 2, tel. 3885222 of 3885224

Instituten behorend bij een faculteit: bij bovengenoemde facultaire contactpersoon.

Berichten die niet onder een van bovenstaande categorieën vallen: Observant tel: 3883174

In deze Observant worden de pagina's van de mededelingen gebruikt voor informatie van het College van Bestuur 'Universiteit Maastricht Nieuws'. Dit zal ook gebeuren in de editie van 10 januari (Observant 17).

De actuele mededelingen staan op de website: www.observant.unimaas.nl

VACATURES

Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of indien aanwezig via het bij de vacature vermelde e-mailadres) binnen 10 kalenderdagen richten aan de personeelsdienst van de betreffende faculteit of het betreffende servicecentrum of bureau (Postbus 616, 6200 MD Maastricht). De vacatures staan open voor interne kandidaten (medewerkers en uitkeringsgerechtigden van de UM).

Informatie over interne vacatures kunt u inwinnen via <http://www.loopbaancentrum.unimaas.nl> of bij het Loopbaancentrum, tst. 85323/85324, Minderbroedersberg 4-6, Maastricht.

Informatie over LIFT-vacatures vindt u op de LIFT-website: <http://www.liftnet.nl>

BdU
Beleidsmedewerker onderzoek (v/m), 38 uur per week

Taken: U bent verantwoordelijk voor beleidsvoorbereiding en strategie op het gebied van onderzoek, het initiëren en coördineren van projecten, en waar nodig voor coaching. U bent betrokken bij interne overlegorganen en vertegenwoordigt de UM bij extern overleg op ambtelijk niveau.

Functie-eisen: Bij voorkeur gepromoveerd, met ervaring als projectleider en een netwerk bij organisaties, zoals OC&W, NWO of de VSNU. Vernieuwend denker, werkend onder tijdsdruk met ervaring in bestuurlijk-politieke omgeving, collegiaal, communicatief. Beheerst het Engels.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 1 jaar, met uitzicht op een vast dienstverband. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 4.761,-. Inschaling vindt plaats op basis van opleiding en ervaring.

Informatie: Bij dr. A. Boeijen, tel.: 043-3882602, e-mail: astrid.boeijen@bu.unimaas.nl
Vacaturenummer: AT2007.244 / povacatures@bu.unimaas.nl

BdU
Beleidsmedewerker / subsidieadviseur (v/m), 38 uur per week

Taken: Subsidiemogelijkheden vertalen naar interne en concrete projecten. Ondersteunen bij het schrijven van aanvragen. Netwerkend contract-onderhandelaar in Nederland en ook in Brussel. Daarbij beleidsondersteunend en strategiebepalend. Toetsen van financiële en juridische aspecten.

Functie-eisen: Ervaring als subsidiewerker in een complexe bestuurlijke organisatie. Ondernemend en procesmatig sterk. Academisch werk- en denkniveau met goede kennis van Engels en Frans of Duits. Netwerker met affiniteit voor de universitaire sector, bij voorkeur de alfa/gamma-sector.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 2 jaar, met uitzicht op een vast dienstverband. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 4.761,-. Inschaling vindt plaats op basis van achtergrond en ervaring.

Informatie: Bij dr. A. Boeijen, tel.: 043-3882602, e-mail: astrid.boeijen@bu.unimaas.nl
Vacaturenummer: AT2007.245 / povacatures@bu.unimaas.nl

SSC
Studentendecaan (v/m), 24 uur per week
Taken: Studentendecaan die studenten begeleidt bij het toepassen van regelgeving. Het kan gaan over studiefinanciering, ziekte of familieomstandigheden, topsport, twijfel over studie, functiebeperking, enz. Ook andere werkzaamheden binnen studentendecanaat en UM Career Services.

Functie-eisen: WO (recentelijk) afgerond, bij voorkeur rechten; ervaring/affiniteit met studentenbegeleiding; bekend met toepassen regelgeving; flexibel; goede contactuele eigenschappen, resultaatgericht; gericht op samenwerken; kennis van Nederlands en Engels is goed/uitstekend.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 1 jaar. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 3.597,- conform schaal 10. De sluitingsdatum is 19 december 2007. De sollicitatiegesprekken vinden plaats op 20 en/of 21 december.

Informatie: Bij Anita Jacobs, tel.: 043-3885266, e-mail: anita.jacobs@ssc.unimaas.nl
Bij Heiny Eilkes, tel.: 043-3885212, e-mail: heiny.eilkes@ssc.unimaas.nl
Vacaturenummer: AT2007.239 / povacatures@bu.unimaas.nl

FdEWB
Kwantitatief economen / sociale wetenschappers (v/m), 38 uur per week

Taken: Verichten van fundamenteel en toegepast onderzoek op het terrein van onderwijs, arbeidsmarkt, loopbanen en/of personeelsbeleid en op grond hiervan publiceren in (intern.) wetenschappelijke tijdschriften. Ervaren onderzoekers krijgen verantwoordelijkheden bij de acquisitie en projectleiding.

Functie-eisen: Werken in teamverband. Uitstekende beheersing van technieken van kwantitatief onderzoek. Resultaten van onderzoek (intern.) publiceren in breed toegankelijke rapporten en in wetenschap. artikelen (in int. toptijdschriften). Potentie onderzoeksprojecten te initiëren en te leiden.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 5 jaar. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 4.761,- conform schaal 12. Academische werkomgeving, waarin vaak in teamverband wordt gewerkt. Naast onderzoek zijn mogelijkheden voor het geven van onderwijs in samenwerking met het dep. Algemene Economie.

Informatie: Bij prof. dr. A. de Grip, tel.: 043-3883647, e-mail: a.degrip@roa.unimaas.nl
Bij dr. F. Cörvers, tel.: 043-3883647, e-mail: f.coervers@roa.unimaas.nl
Vacaturenummer: AT2007.242 / recruitmentfebafhs@efb.unimaas.nl

FdEWB
Medewerker studentenzaken 3 (v/m), 24 - 32 uur per week

Taken: Administratieve werkzaamheden en corres-

pondentie t.b.v. de examencommissie; administratieve werkzaamheden plus advisering op het gebied van toelating van studenten; baliewerkzaamheden zoals het verstrekken van informatie aan studenten.

Functie-eisen: MBO/HBO-niveau; goede beheersing van de Nederlandse en Engelse taal in woord en geschrift; accuraat; servicegericht; zelfstandig; overzicht kunnen houden op meerdere werkterreinen tegelijk; stressbestendig.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 2 jaar. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.569,- conform schaal 07. Aantal werkuren kan variëren van 24 tot 32 uur per week.

Informatie: Bij drs. Peggy Rompen, Hoofd Bureau Onderwijs en Examens, tel.: 043-3883831, e-mail: PGW.Rompen@efb.unimaas.nl
Vacaturenummer: AT2007.243 / recruitmentfebafhs@efb.unimaas.nl

HERHAALDE OPROEP

FHML
Promovendus (v/m) Humane Biologie / NUTRIM, 38 uur per week

Taken: Onderzoek naar de rol van lipid-coating eiwitten bij het proces van vetopslag in de spier. Het project combineert celwerk en proefdierstudies om te onderzoeken hoe vet opgeslagen wordt in de spiercel. Overmatig vetopslag in de spiercel kan leiden tot spier insulineresistentie en type 2 diabetes.

Functie-eisen: Afgeronde academische opleiding Biomedische Wetenschappen, (Moleculaire)Biologie of Gezondheidswetenschappen met een biologische afstudeerrichting. Labervaring is een vereiste, ervaring met proefdieronderzoek strekt tot aanbeveling. Proefdieronderzoek is onderdeel van dit project.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 48 maanden. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.558,-. Het bruto maandsalaris bedraagt € 2.000,- in het eerste jaar oplopend tot € 2.558,- in het vierde jaar, conform salarisschaal Promovendus.

Aanstelling in Maastricht, maar een deel van het project (1-2 jaar) zal uitgevoerd worden in Wageningen. Elk jaar vindt een beoordeling plaats.

Informatie: Bij Dr. P. Schrauwen, Humane Biologie UM, tel.: 043-3881502, e-mail: p.schrauwen@HB.unimaas.nl

Bij Dr. S. Kersten, WUR, tel.: 0317-485787, e-mail: sander.kersten@WUR.nl
Vacaturenummer: AT2007.206A / pzfdgw@facburfdg.unimaas.nl

FHML
UD Moleculaire Toxicologie
GezondheidsrisicoAnalyse & Toxicologie / NUTRIM (v/m), 38 uur per week

Taken: Onderwijs op 't gebied van moleculaire biologie en toxicologie. Onderzoeksprojecten op het terrein van gen-omgevingsinteracties mn de relatie tussen blootstelling aan genotoxische verbindingen en gevoeligheid voor ziekte met als aandachtsveld de relatie tussen inflammatie, genetische schade en kanker.

Functie-eisen: Opgeleid en gepromoveerd in een biomed. discipline bij voorkeur op een moleculair-

toxicologisch of moleculair-biologisch onderwerp. Postdoc met buitenlandervaring. Inzicht in het ontstaan van chronische ziektes, metabolisme van lichaamsvreemde stoffen en genetische toxicologie.

Arbeidsvoorwaarden: Vast dienstverband. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 4.761,- conform schaal 12.

Informatie: Bij Prof. F.J. van Schooten, GezondheidsrisicoAnalyse & Toxicologie, tel.: 043-3881100, e-mail: F.vanSchooten@GRAT.unimaas.nl
Vacaturenummer: AT2007.233 / pzfdgw@facburfdg.unimaas.nl

FHML

Promovendus (v/m) Medische Microbiologie / CAPHRI, 38 uur per week

Taken: Onderzoek naar het voorkomen, behandeling en preventie van infecties bij ouderen.

Functie-eisen: Een enthousiaste gezondheidswetenschapper, medisch bioloog of iemand met aantoonbare vergelijkbare competentie, die goed kan samenwerken in een multidisciplinair team.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 48 maanden. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.558,-. Het bruto maandsalaris bedraagt € 2.000,- in het eerste jaar oplopend tot € 2.558,- in het vierde jaar, conform salarisschaal Promovendus.

Het betreft een aanstelling bij de School for Public Health and Primary Care: Caphri met als thuisbasis de vakgroep Medische Microbiologie. Elk jaar vindt een beoordeling plaats.

Informatie: Bij Prof.dr. C.A. Bruggeman, tel.: 043-3876644, e-mail: cbr@lmbi.azm.nl
Vacaturenummer: AT2007.240 / pzfdgvacatures@facburfdg.unimaas.nl

HERHAALDE OPROEP

FHML
Promovendus CARIM / Radiologie (v/m), 38 uur per week

Taken: Het doel van het promotieonderzoek getiteld "Duaal getargette moleculaire MR imaging van angiogenese en atherosclerose" is het ontwikkelen van in vivo fluor imaging op een experimenteel MR systeem t.b.v. simultane detectie van multi-pele vasculaire biomarkers.

Functie-eisen: Een Master Degree in Scheikunde, Biologie, Biomedische Technologie, of Natuurkunde. We zoeken een kandidaat met interesse in MRI/NMR ontwikkeling (zoals nieuwe contrastmiddelen en MR pulsprogramma's) die goed functioneert in een interdisciplinaire werkomgeving.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk voltijds dienstverband voor de periode van 4 jaar bij CARIM. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.558,-. Het bruto maandsalaris bedraagt € 2.000,- in het eerste jaar oplopend tot € 2.558,- in het vierde jaar, conform salarisschaal Promovendus.

U zult werken bij de vakgroep Radiologie. Het project dient te worden afgerond d.m.v. het schrijven van een proefschrift.

Informatie: Bij Dr. ME Kooi, Klinisch Fysicus, tel.: 043-3876951, e-mail: ekoo@rdia.azm.nl
Bij Dr.ir. WH Backes, Klinisch Fysicus, tel.: 043-3876948, e-mail: wbac@rdia.azm.nl
Vacaturenummer: AT2007.241 / pzfdgvacatures@facburfdg.unimaas.nl

Agenda

13-12	Promotie mw.drs. Lorraine J.A.M. Jacobs, 12.00, MBB 4-6	17-12	Promotie mw. Rachel T. Pijls, 12.00, MBB 4-6	20-12	Promotie drs. Stefan E. Weishaar, 12.00, MBB 4-6
13-12	Promotie drs. Kristof Vanschoonbeek, 14.00, MBB 4-6	17-12	Promotie dhr. Bart H.H. Golsteyn, 14.00, MBB 4-6	20-12	Promotie dhr. Geert H.K. Bosmans, 14.00, MBB 4-6
13-12	Inauguratie van prof. dr. Marc H.V. De Baets, benoemd in Faculty of Health, Medicine en Life Sciences tot hoogleraar Chronische inflammatie bij neurodegeneratieve aandoeningen. Titel: "De barcode dokter", 16.30, MBB 4-6	17-12	Promotie mw. Sabine M.K.E. Tremmery, 16.00, MBB 4-6	20-12	Promotie mw.drs. Lonneke C. Wilms, 16.00, MBB 4-6
	14-12	14-12	Promotie mw.drs. Lydia N. Kwak, 14.00, MBB 4-6	21-12	Promotie mw.mr. Liesbet M.L. Deben, 12.00, MBB 4-6
	14-12	14-12	Inauguratie van prof. dr. Fons A.P.M. Coomans, benoemd in de Faculteit der Rechtsgeleerdheid tot bijzonder hoogleraar 'Unesco chair in Human Rights and Peace'. Titel: "Over nationale grenzen heen", 16.30, MBB 4-6	21-12	Promotie mw.drs. Jill R.D. Whittingham, 14.00, MBB 4-6
		19-12	Promotie dhr. Mohamed Ali Bedaiwy, 12.00, MBB 4-6	21-12	Promotie drs. Ward Y.R. Vanagt, 16.00, MBB 4-6
		19-12	Promotie mw.drs. A. Caroline Heijckmann, 14.00, MBB 4-6		
		19-12	Promotie mw. Kristel De Smedt, 16.00, MBB 4-6		

UNIVERSITEIT MAASTRICHT NIEUWS

Academic Community thema 32e Dies Natalis

“Het moet bruisen van de inspirerende gesprekken”

Hij begrijpt dat onderzoekers van de Universiteit Maastricht het eigenlijk te druk hebben om zich te mengen in allerlei academische en maatschappelijke debatten. “Maar dat wil niet zeggen dat ik er begrip voor heb”, maakt Rector Magnificus prof. mr. Gerard Mols duidelijk. ‘The academic community’, het thema van de 32e Dies Natalis op 11 januari aanstaande, bestaat immers bij de gratie van het academisch debat. Daarom bedacht hij het ochtendprogramma van de Dies, waarin talentvolle onderzoekers een podium geboden wordt om hun onderzoek te presenteren. De Rector Magnificus over het academisch debat aan de UM.

Vraag veertien wetenschappers wat het academisch debat voor hen betekent en vier van hen stellen de wedervraag: wat bedoelt u daar precies mee? Gerard Mols geeft het antwoord: “Het uitwisselen van ideeën en gedachten tussen verschillende disciplines. Precies wat we doen met de veertien ochtend-sprekers op 11 januari.” Iedere faculteit levert twee sprekers, de FHML vier, die kort en toegankelijk voor leken over hun onderzoek vertellen. Een idee dat drie jaar geleden uit het brein van Gerard Mols ontsproot en sindsdien een vast onderdeel is van de Maastrichtse Diesviering.

Podium

“We geven onderzoekstalenten op deze manier een podium”, vertelt Mols. “Met twee doelen: we brengen ze bij elkaar, wat een interessante samenwerking oplevert, en daarnaast stimuleren we het academisch debat en de input van anderen. Het blijkt te werken. Een paar maanden nadien ga ik altijd lunchen met de sprekers en de afgelopen twee jaar bleek dat de onderzoekers elkaar gevonden hadden.”

Iets wat in de dagelijkse praktijk niet meevalt. “Het probleem is dat iedereen op zijn kamertje zit, verdiept in zijn eigen materie. Onderzoekers weten soms niet wat hun collega binnen dezelfde vakgroep doet. Dat komt deels ook doordat wij als universiteit een x-aantal publicaties per jaar van hen verlangen, we willen dat ze onderwijs geven, dat ze landelijk en internationaal ‘meedoen’ en ga zo maar door.” Maar dat betekent niet dat de rector zich erbij neerlegt en zijn ideaal van de levende academische gemeenschap aan de wilgen hangt. “Samenwerking is een manier om kennis te verbreden en te verdiepen en is daarmee essentieel voor een universitaire gemeenschap. Uiteindelijk is het ook een kwestie van cultuur en gewoon doen.”

Denktank

Behalve het Dies-ochtendprogramma bedacht hij daarom de PhD-academy, die bijeenkomsten organiseert voor alle promovendi van de UM en een Young Researchers Academy voor veelbelovende talenten. Samen met een ‘denktank’ die hij hiervoor heeft gecreëerd, denkt de rector momenteel na over een formule voor de laatste. Ook wijst hij op het Science Café dat Studium Generale tot nu toe twee keer organiseerde in samenwerking met een studievereniging. Mols leidde het debat en vond het ‘heel interessante bijeenkomsten’. “De tent zat afgeladen vol, hoofdzakelijk met studenten. Als ze nu nog wat vroeger beginnen en het roken verbieden in dat café, is het helemaal goed.”

Geen argument

In 2005 riep de rector tijdens de Dies nog op tot meer deelname aan het maatschappelijke debat door wetenschappers. “Dat vind ik in Nederland nog steeds erg mager. Ik vind dat onderzoekers de taak hebben bij te dragen aan het publieke debat. Dat het tijd kost en misschien niet direct iets oplevert, vind ik geen argument.” Hij laat zich niet leiden door de stand van zaken aan andere binnenlandse of buitenlandse universiteiten. “Ik ken geen koploper op dit gebied, maar daar houd ik me ook niet mee bezig. Ik wil gewoon dat onderzoekers, medewerkers en studenten het gevoel hebben dat het hier bruist van de inspirerende gesprekken. Dat zie ik op dit moment nog niet. Maar we zijn bezig en het kost tijd.” Mols beweert overigens absoluut niet dat er door de faculteiten niet genoeg ingezet wordt op het academisch debat. “Er gebeurt best veel, het is alleen niet altijd even zichtbaar. We weten van elkaar niet eens welke congressen we organiseren. Dat is te gek voor woorden. We moeten de dingen die we al hebben beter zichtbaar maken. Laten zien dat we barsten van het jonge talent. En het oude ook trouwens, maar op de Dies kiezen we ‘s ochtends voor de ‘jonge’ garde.”

De technopolitiek van vroege Europese televisie

“In de jaren vijftig werden de eerste initiatieven genomen voor de opbouw van een transnationale infrastructuur, gericht op het uitwisselen van tv-programma’s tussen Europese landen. In mijn lezing geef ik een overzicht van deze vroege Europese initiatieven, waarbij ik ook aandacht besteed aan de ‘televisual entente cordiale’ tussen de Britten en Fransen, de oprichters van wat in 1954 het Europese netwerk werd.

Ik ben in principe in drie ‘communities’ thuis: techniek-geschiedenis, mediageschiedenis en cultuurgeschiedenis. Het inspireert me het meest als ik als grensganger tussen de disciplines en nationale wetenschapsculturen als ‘vertaler’ tussen de intellectuele netwerken kan functioneren. Op die manier kan ik de spanningen tussen verschillende denktradities voor mijn eigen onderzoek vruchtbaar maken.

Voor het internationale academisch debat is voor mij daarbij essentieel. Zonder constante uitwisseling en discussie met buitenlandse collega’s zou mijn onderzoek niet te doen zijn.”

Andreas Fickers, ochtendspreeker, vakgroep Letteren en Kunst (FdCMW)

Antihistaminica: Minder onschuldig dan het lijkt

“Antihistaminica worden gebruikt bij de behandeling van allergieën. Hoewel het onschuldige middeljes lijken, mogen de effecten ervan niet onderschat worden. Denk aan sufheid of sedatie, met verslechterde cognitieve functies en een verhoogd risico op ongelukken tot gevolg.

Onze groep doet onderzoek naar de effecten van drugs op cognitieve functies en gedrag, zoals rijprestaties. Door drugs en geneesmiddelen in verschillende manipulaties te onderzoeken, komen we steeds meer te weten over de effecten van die middelen, maar ook over het cognitief functioneren van mensen. Het is steeds alsof er weer een klein stukje van de puzzel op z’n plek valt. Het academisch debat inspireert daarbij. Door je onderzoek aan anderen te presenteren en te luisteren naar hun opmerkingen krijg je de mogelijkheid je aanpak en bevindingen eens vanuit een andere hoek te bekijken.”

Eef Theunissen, ochtendspreeker, vakgroep Neuropsychologie en Psychofarmacologie (FdP)

The Executive Board would like to invite you to the New Year's Reception for UM and azM employees

2008 Facing the future together

The Executive Board requests the pleasure of your company at the New Year's reception where we will celebrate the start of 2008. The launch of the Maastricht University Medical Centre will also be announced.

Monday 7 January 2008, 4 PM

Ipanema, Bonnefantenmuseum, Avenue Ceramique 250

For more information, please visit www.unimaas.nl/newyear

Foto's: Philip Driessen, Sacha Ruland

Universiteit Maastricht Nieuws is een initiatief van het College van Bestuur

Vragen over bovenstaande informatie? Mail naar communicatie@bu.unimaas.nl

MAASTRICHT UNIVERSITY NEWS

Academic Community: theme for 32nd Dies Natalis “UM should be brimming over with inspiring discussions”

He is aware that Maastricht University researchers are just too busy to get involved in all kinds of academic and social debates. “But that doesn’t mean I understand it,” Rector Gerard Mols clarifies. After all, ‘the academic community’ – the theme of the 32nd Dies Natalis on 11 January – exists merely by the grace of academic debate. For this reason, he came up with the Dies morning programme, offering fourteen talented researchers a platform from which to present their research to a wide audience. Here, the rector shares his ideas about academic debate at UM.

Ask fourteen academics what academic debate means to them and you will get this question in return: what exactly do you mean by that? Gerard Mols provides the answer: “The exchange of ideas between various disciplines – exactly what the fourteen speakers at the morning programme on 11 January will be doing.” Each faculty will provide two speakers – the Faculty of Health, Medicine and Life Sciences four – who will tell the audience about their research, briefly and in accessible language. Mols conceived the idea three years ago and it has since been a fixed part of the UM Dies celebration.

Providing a platform

“In this way, we provide a platform for talented researchers,” says Mols. “The aim is twofold: first, we bring them together, which produces interesting collaboration; and second, we encourage academic debate and other people’s input. And it’s effective. A few months after the event, I take the speakers out for lunch; in the past two years it appeared that the researchers had really found each other” – something that’s not easy in daily practice.

“The problem is that everyone is working in their own little space, totally engrossed in their own subject matter. Some researchers don’t even know what their colleagues in their department are doing. This is partly because we, the university, require them to deliver a minimum number of publications each year; we want them to teach, to ‘be in the game’ both nationally and internationally, and so on.” But this doesn’t mean the rector accepts it; nor has he abandoned his ideal of alive-and-kicking academic debate. “Collaboration is a way to widen and deepen knowledge and is therefore essential for an academic community. In the end it’s also a matter of culture and simply doing.”

Forums for debate

Apart from the Dies morning programme Mols has also come up with the PhD Academy, which organises meetings for all UM PhD candidates, and a Young Researchers Academy for promising research talent. Together with a ‘think tank’ he created for this purpose, the rector is currently musing over a formula for the latter. He also mentions the Science Café, organised twice so far by Studium Generale jointly with a student association. Mols, who led these debates, describes them as “very interesting meetings... The place was packed, mainly with students. If they start a little earlier and make the café a no-smoking area, it will be perfect.”

Promote what we have

During the 2005 Dies celebration, the rector called on academics to participate in social debates more often. “I find that debate in the Netherlands is still insufficient. Researchers should feel obliged to contribute to public debate. That it costs time and might not lead to direct results are not convincing arguments.”

He is not influenced by other universities’ accomplishments in this area, either in the Netherlands or abroad. “I don’t know which university is the frontrunner in this area; that is not what this is about. I simply want researchers, staff and students to feel that UM is brimming over with inspiring discussions. I don’t see that yet. But we’re working on it, and it takes time.”

By no means does Mols mean to say that faculties don’t do enough to encourage academic debate. “Lots of activities are taking place, but they’re not always high profile. We often don’t know what our colleagues are organising. That’s absurd. We should give more attention to the things we have, show that we are bursting with young talent. And old talent, of course, but the morning of the Dies is about the younger generation.”

Genetic revolution: The end of solidarity?

“My research looks at the impact of genetics on issues of solidarity. For years it was taken for granted that an individual’s setbacks were carried financially or otherwise by a large group. Through genetics we can now predict illnesses in individuals. But will this as a result make health and disease an individual responsibility? Will society be prepared to carry the financial burden for it?”

It is the interaction between science and society that makes this research particularly interesting to me. And the chance to work at this medical faculty as a social scientist is a great opportunity. We have expanded to become one of the largest research groups in the Netherlands studying the interaction between genetics and society.

For me, academic debate is a prerequisite. Though individual research is essential to promote understanding, I don’t think you can be successful in isolation. Being excited by the work of others, debating and reviewing progress with them and the joint struggle to understand are all essential.”

Ine Van Hoyweghen, morning speaker,
Department of Health,
Ethics and Society, FHML

Climate change and coastal tourism: Zandvoort, the new Costa del Sol?

“Weather conditions play a determinant role in the development of coastal tourism. But what is the exact relationship? Is climate change a threat to current tourism destinations? Will Zandvoort become the new ‘Costa del Sol’? Climate change has been identified as one of the greatest challenges of our society. At the same time, tourism is a major economic resource in many developed and developing countries. ICIS is one of the leading institutes worldwide in this area.”

Exchange of opinions and interaction with other researchers and stakeholders are key elements for a successful PhD. Tutoring students at UCM is also a very rich experience.

The main sources of inspiration for my research are people, curiosity and respect for the environment.”

Alvaro Moreno, morning speaker,
International Centre for Integrated assessment and
Sustainable development (ICIS), FHS

Dies Natalis, Friday 11.01.2008 Maastricht Academic Community

Morning programme

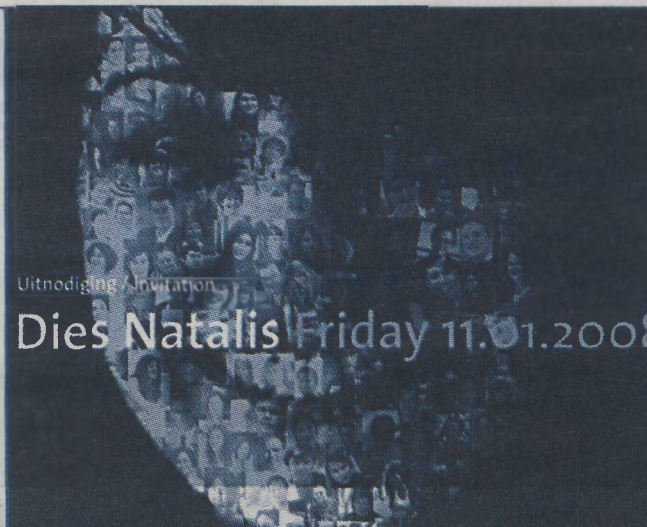
9 AM-2 PM, Location Aula Minderbroedersberg (official language: Dutch) and Karl Dittrichzaal (official language: English).

Fourteen talented UM researchers from the six faculties have been invited to speak about their research.

Celebration of the Dies Natalis

3.30-5 PM, St. Janskerk (official language: Dutch). 5 PM reception Minderbroedersberg.

For the programme and registration please visit www.unimaas.nl/dies2008

PAARLTJES

€ 3,00
€ 4,00
€ 5,00
€ 6,00
€ 7,00
€ 8,00

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde. Paartjes thuis invullen. Eventueel rooster kopiëren. Inleveren maandag tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur bij de redactie, **Bonnefantenstraat 2**. Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paartjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. Paartjes moeten contant betaald worden. Voor langere teksten geldt het advertentietarief.

Vier het nieuwe jaar in Studentencafé de Beurs 31dec. vanaf 22.30 €27,50= onbeperkt bier, fris, wijn en sterk Reserveren voor 25dec. bij Mark 0655376357

FOR RENT:FURNISHED STUDIO €550 ALL INCL. 065016341

Wil je €5 verdienen? Doe dan mee aan onderzoek over het beoordelen van filmfragmenten. Meer info: s.vanriet@dmkep.unimaas.nl, tel. 043-3881491

Gezocht student voor invoer reisburoreserverings programma Computerkennis, Engels en Duitstalig. Trailfinders Ruitervakanties www.horseholiday.com

IETS TE VIEREN?? DE SOCIETEIT DER MSRV SAURUS BIEDT DE IDEALE LOKATIE VOOR (AFSTUDEER)BORRELS EN PARTIJEN! TEL.: 0612851385

GEVR. STUDENT VOOR UITTYPEN VAN INTERVIEWS TEGEN VERGOEDING MAIL E.DERA@GKDZORG.NL OF 0628735796

BULGARIJE, het jongste lid vd EU IS JARIG! Lezing v Hellen Kooijman namens EUROPE DIRECT in CENTRE CERAMIQUE-ZO.16-dec. 14-15u. www.centreceramique.nl

JULES...IS INVESTIGATING YOUR NEEDS. FIND ME AT WWW.JULESANDYOU.COM AND COMPLETE THE SURVEY!

Studentencafé DE BEURS: nu ELKE ZONDAG open. 1e bestelling: 2bier=1strep!

Gausjevannoorden@hetnet.nl TEKEN SCHILD CUR/W-SHOP

OMAR KA - Afro Fulani Beat from Senegal! Fri. 14 Dec. Funk, Reggea, Mbalax. Reserv. 043-3505555. www.SG.unimaas.nl

RECHTENSTUDENT? Geïnteresseerd in een baan als juridisch adviseur? Bel nu voor meer informatie naar JuroFoon 8800200

TEX-MEX EETCAFÉ L'HERMITAGE HEERLIJKE BETAALBARE GERECHTEN FAJITAS ENCHILADAS HOT WINGS MACHO NACHOS EN MAALTIJDSALADES IN GEZELLIGE SFEER TEL 3251777

Fred Rempelberg zoekt voor administratie vrouw flexibele tijden snel typen kennis office evnt. weekend fredrompelberg@planet.nl www.fredrompelberg.com

Op zoek naar een leuke kamer of appartement? Kijk op www.maaslandbeheer.nl of bel 043-3215913

Vier het nieuwe jaar in Studentencafé de Beurs 31dec. vanaf 22.30 €27,50= onbeperkt bier, fris, wijn en sterk Reserveren voor 25dec. bij Mark 0655376357

STUDENTEN-VERHUIZINGEN!! VOOR ONGEVEER €30,- JE HELE TOKO VERHUIDS IN/OM M'TRICHT BEL HEYOKA-TRANSPORT: 06-54-68-89-56 OF WWW.STICHTING-HEYOKA.ORG

GEVR.: STUD. DIE TEGEN VERG. WILLEN HELPEN IN HUISWERKINST. 043-3214818

VOOR DE BEDIENING ZIJN WIJ OP ZOEK NAAR AMBULANTEN REST. (WWW.)AU COIN DES BONS ENFANTS(NL) GEORGE TASELAAR 3212359 EZELMARKT 4

JULES...IS GETTING READY TO COMPLETE YOU! FIND OUT MORE AT WWW.JULESANDYOU.COM

DAMES-, HERENFIETSEN V.A. €35 P.ST. 046 4495362

RECHTENSTUDENT! JuroFoon heeft de ideale bijbaan. Praktijkervaring opdoen en veel bijverdienen tegelijk? Bel NU voor meer info 043-8800200

Muziekinstrumenten duur? Niet bij ons! Kijk op: WWW.TREBOUCHET.NL Nieuwe instrumenten, voor bijna niks! Ideaal kerstkado, of voor carnaval!

BULGARIJE & DE EU! Lezing over de nieuwe lidstaat door H.KOOLJMAN-journalist/historica. ZO-16dec-14-15u. Infopunt EUROPE DIRECT www.centreceramique.nl

Studentencafé DE BEURS: GROOT, GEZELLIG&GOEDKOOP! Voor al uw (afstudeer)feesten. Bel Daan:0644658255

TEX-MEX EETCAFÉ L'HERMITAGE HEERLIJKE BETAALBARE GERECHTEN FAJITAS ENCHILADAS HOT WINGS MACHO NACHOS EN MAALTIJDSALADES IN GEZELLIGE SFEER TEL 3251777

VOOR HETZELFDE GELD STAAN DE PAARLTJES IEDERE DONDERDAG OM 12.00 UUR OOK OP INTERNET: WWW.OBSERVANT.UNIMAAS.NL

Fred Rempelberg zoekt voor administratie vrouw flexibele tijden snel typen kennis office evnt. weekend fredrompelberg@planet.nl www.fredrompelberg.com

Op zoek naar een leuke kamer of appartement? Kijk op www.maaslandbeheer.nl of bel 043-3215913

STUDENT-ROOM; REMOVE/TRANSPORT-SERVICE; HEYOKA-TRANSPORT, FOR YOU! STUDENTS ON THE ROAD, WE HELP! ABOUT 30€! CALL: 0654688956 WWW.STICHTING-HEYOKA.ORG

JULES AND YOU. FIND ME AT WWW.JULESANDYOU.COM FOR MY LATEST MOVES

Vier het nieuwe jaar in Studentencafé de Beurs 31dec. vanaf 22.30 €27,50= onbeperkt bier, fris, wijn en sterk Reserveren voor 25dec. bij Mark 0655376357

Wil je €5 verdienen? Doe dan mee aan onderzoek over het beoordelen van filmfragmenten. Meer info: s.vanriet@dmkep.unimaas.nl, tel. 043-3881491

IETS TE VIEREN?? DE SOCIETEIT DER MSRV SAURUS BIEDT DE IDEALE LOKATIE VOOR (AFSTUDEER)BORRELS EN PARTIJEN! TEL.: 0612851385

OMAR KA - Afro Fulani Beat from Senegal! Fri. 14 Dec. Funk, Reggea, Mbalax. Reserv. 043-3505555. www.SG.unimaas.nl

RECHTENSTUDENT? Geïnteresseerd in een baan als juridisch adviseur? Bel nu voor meer informatie naar JuroFoon 8800200

STUDENTEN-VERHUIZINGEN!! VOOR ONGEVEER €30,- JE HELE TOKO VERHUIDS IN/OM M'TRICHT BEL HEYOKA-TRANSPORT: 06-54-68-89-56 OF WWW.STICHTING-HEYOKA.ORG

GEVR.: STUD. DIE TEGEN VERG. WILLEN HELPEN IN HUISWERKINST. 043-3214818

DAMES-, HERENFIETSEN V.A. €35 P.ST. 046 4495362

Friandises
Chocolatier
De vermaarde pralines van Maastricht
Wycker Brugstraat 55, Maastricht

Een eigen bedrijf starten? Je staat er niet alleen voor!

Universiteit Maastricht Business School Hoogstarters Maastricht
Techstart Hoogstarters

Ondersteuning én financiering voor Hoogstarters vóór, tijdens en na de start. Kijk op onze websites of u een echte Hoogstarter bent!

www.techstart.nl
www.hoogstarters-maastricht.nl

Ja, ik wil een baantje en ik ben handig met computers

Bij OGD werken ruim 500 studenten en afgestudeerden. Solliciteer online of bel voor een (bij)baan in de ICT.

Bel in Maastricht 040-2464055
info@ogd.nl
www.ogd.nl

OGD
Delft Amsterdam Utrecht Eindhoven Enschede

CINEMA

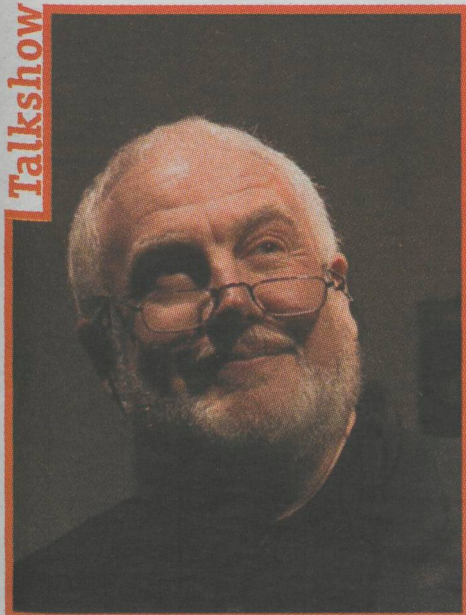
Das Leben der Anderen: zo en wo 14.30
4 maanden, 3 weken en 2 dagen: dag. (beh. zo en wo) 19.30; zo 15.00; wo 15.15
Atonement: dag. 19.30; zo en wo ook 14.45
Milarepa: wo 21.15
Sicko: do t/m zo 21.45
Earth: dag. 19.15 en 21.15; wo ook 14.00; zo ook 15.15
Eastern Promises: dag. 21.45
Goodbye Bafana: zo en wo 19.30
Blindsight: dag. 19.15
Heimatklänge: do, vr, ma en di 21.15
Nadine: za 19.45; zo 15.30
Tussenstand: zo 21.15
De Drie Muskietiers: zo en wo 14.00

My Blueberry Nights: dag. 19.45 en 22.00
Iklimler: vr en za 22.00; zo t/m wo 19.45
De Schat van de verloren Tempelridders: zo en wo 14.15

MINERVA WILHELMINASINGEL 39
Tel. 043-3253565
Alles is Liefde: dag. 18.45 en 21.20; vr t/m zo ook 15.45
Minerva Sneak: di 21.15
American Gangster: dag. 21.00
Scheepjongen van Bontekoe: za en zo 13.15; wo 14.15
Beowulf: dag. 18.30
De Wonderwinkel van Mr. Magorium (nv): vr. 15.45; za 14.00 en 16.00; zo 15.30; wo 14.15
Hitman: dag. (beh. di) 21.15
Kapitein Rob: za en zo 13.30; wo 14.30
Enchanted (nv): vr t/m zo 16.00; za ook 13.45; wo 14.30
Enchanted (ov): dag. 18.55; vr t/m zo ook 16.00; wo ook 14.15
Bee Movie (ov): dag. 18.50 en 21.00
Bee Movie (nv): vr 15.45; za 13.50 en 16.00; zo 14.15 en 16.20; wo 14.30
The golden Compass: dag. 18.45 en 21.30; vr ook 15.45; za en zo ook 13.15 en 15.45
Run Fatboy run: dag. 21.30
K3 en de Kattenprins: zo 13.30; wo 14.30
Beyaz Melek (Turks): dag. 18.30

Speelweek: 13 t/m 19 dec.
LUMIÈRE BOGAARDENSTRAAT 40b
Tel. 043-3214080
The diving Bell and the Butterfly: do 21.15
Vier Minuten: vr 19.45
Control: ma t/m wo 21.45

Talkshow

Over roadies, drank en blote konten

Sex, drugs and rock 'n' roll. Seks en drugs spreken voor zich, maar wat is eigenlijk rock 'n' roll? Afgelopen vrijdag in het Kumulustheater probeerden twee zangers en Pinkpop-baas Smeets dat gevoel te beschrijven. Dat deden ze op de *Rock on Roll, the stories*-avond, georganiseerd door Studium Generale.

"Wat willen jullie van me weten, zeg het maar", begint Jan Smeets (foto), organisator van Pinkpop. Hij belooft niet al te diep in te gaan op geldkwesties om vervolgens eindeloos uit te weiden over de financiële perikelen van het festival. Smeets toont een tijdschrift waarin bands keurig 'per opbrengst' zijn gerangschikt. "Zo kan ik nagaan of die Amerikaanse bands

echt zo populair zijn als ze beweren." Geld, geld, geld. "Had je niet net zo goed manager kunnen zijn van de Efteling", vraagt iemand. Smeets zegt dat hij nog altijd dezelfde passie voor popmuziek voelt, maar "het recalcitrante van vroeger is er wel af".

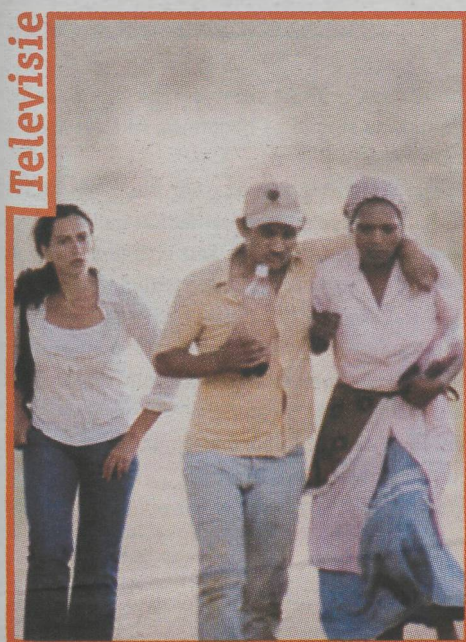
Volgens de rondbuikige Johannes van der Boom is "doen wat je het liefste doet" bij uitstek rock 'n' roll. "Lekker optreden, ook al is het voor een paar kratjes bier of een fles drank". Ook ter plekke beweegt de getatoeëerde rocker het publiek om mee te zingen op het nummer 'Halvarine, gadverdamme'. "Toen we met de band in Spijkenisse optraden, was onze gitarist volledig van de kaart. 'Het voelt hier niet goed,

dit is een rare planeet, ik ga hier weg', zei hij. Prompt liet-ie ons in de steek op het podium, zo moet het dus niet."

De anekdotes kunnen op veel bijval rekenen van het twintigkoppige publiek. Ook die van zanger Denvis van de Eindhovense rockband *The Spades*: over roadies, blote konten en het brutale publiek in Klazienaveen. Maar de meeste indruk maken zijn persoonlijke verhalen over de dieptepunten met de band en de geboorte van zijn zoon. Je ziet hem letterlijk vanaf het geboortebed van zijn eerste zoon naar een volgend optreden scheuren. Rock 'n' roll als levensstijl dus.

■ Else Boekesteijn

Televisie

Suf familiedrama

Het werd groots aangekondigd: *Stellenbosch*, een megaproductie van VARA, VPRO en de NPS! Met een sterrencast: Monic Hendrickx (links op foto), Jeroen Willems, Jan Decleir en Anne-Wil Blankers! Centraal staat een Nederlands-Zuid-Afrikaanse emigrantenfamilie van wijnboeren waarop een tragische en verzwegen gebeurtenis uit het verleden drukt. Maar *Stellenbosch* is vooral de eerste Nederlandse televisieserie over de banden van de Hollanders met het zwarte Zuid-Afrika. Die banden zijn in de realiteit en in de serie nog altijd voelbaar. In een recensie van de eerste aflevering schrijft men jubelend dat er elementen te over zijn voor een spannende dramaserie. De werkelijkheid is anders: *Stellenbosch* is oersaa en dodelijk onopwindend. Het ergste is dat de VPRO-gids de vergelijking

durft te trekken met de prachtige, wel magistraal genoemde, Italiaanse familiechroniek *La Meglio Gioventù*, waarin veertig jaar Italiaanse geschiedenis verweven wordt met de lotgevalen van de personages. Het belangrijkste verschil zit hem in de primaire emotionele reactie die nooit liegt. *La Meglio Gioventù* is een drama dat de tranen rijkelijk doet vloeien. De kijker wordt opgeslokt door de gebeurtenissen rond de karakters van vlees en bloed, hij voelt zich zelfs deel van de familie. Bij *Stellenbosch* blijven mijn ogen kurkdroog. Er gebeuren wel erge dingen: de dochter van hoofdpersoon Henk raakt in coma en opa sterft. Maar dat alles gaat mij niet aan het hart. Aan de acteurs zelf ligt het niet. Monic Hendrickx bijvoorbeeld is zeker niet onaardig om te zien en ze

acteert met passie. Het ligt aan het script. De dialogen zijn oninteressant, ze gaan vaak over de praktijk van de wijnbouw en er is te veel juridisch gebral. Waarschijnlijk is het leven op een wijnboerderij minder interessant dan het leven van een psychiater dat centraal staat in *La Meglio Gioventù*. De dingen die emoties moeten opwekken, zoals het tragische ongeluk waarbij een jongetje om het leven komt, tevens de rode draad in het drama, komen tot ons via korte flash-backs. Maar ze raken niet, omdat we het niet rechtstreeks meebelevan. Personages worden nauwelijks uitgediept en vooral op het amoureuze vlak zijn er te weinig ontwikkelingen. Jammer, maar *Stellenbosch* is op alle fronten een flop.

■ Danielle Stals

Achter de geraniums

Houston, Georgia en Tilburg

Jan Rot is deze week vijftig jaar geworden. Zoals de lezer waarschijnlijk beter weet dan ik was Jan Rot ooit een groot popzanger, proactief, ruwe bolster en met volgens de burgerman een levenswijze die zijn achternaam alle eer aandeed. Zoals het hoorde zong hij in het Engels. Jan Rot is sinds een aantal jaren *twice born*. Hij heeft het licht gezien. De emotie van een tekst op muziek slaat pas toe als die in je moers taal tot je komt. Daarom moest de gevoelsmens Rot in zijn jonge jaren niets hebben van de Mattheuspasje van Bach. Dat kwam door het afstandelijke Duits. Sindsdien heeft Jan Rot honderden songs en misschien nog wel meer klassieke muziek vernederlandst. Tot het feestje van zijn vijftigste verjaardag

hoort een opvallende première in Rotterdam: Brahms *Ein Deutsches Requiem* wordt *Een Hollands Requiem*. Met Jan Rot gaat het goed. Het gemor en gelach over heiligschennis dat zowel in de lichte als de klassieke muziek klonk, is voor een groot deel verstomd. Hij blijkt gewoon gelijk te hebben. Een tekst kan droevig stemmen, een stem erbij doet de treurnis toenemen, muziek er onder maakt de ogen vochtig, met het juiste beeld is er geen houden meer aan. En in je moers taal gaat dat gemakkelijker. Bij Brahms huilt Jan Rot naar eigen zeggen als de beste.

Ik heb een haat-liefdeverhouding met Jan Rot en de zijnen. Niet dat ik geen brok in de keel wil hebben, maar ik loop er liever niet mee te

koop. Soms kun je er aan ontkomen omdat de moeilijkheden van de vertaling onzin opleveren. Een bekende Amerikaanse smartlap heet *Night train to Georgia*. Oorspronkelijk was de titel *Night Plane to Houston*. Geschreven voor een blank zangeresje dat Los Angeles niet meer zag zitten. Een variant op de all-American song: *Driving home a thousand miles to somewhere*. Uiteindelijk zong een zwarte zangeres het lied. Die wou niet naar Houston, maar naar haar *home state*. Jan Rot heeft het nummer bewerkt voor Eindhovenenaar Guus Meeuwis: *De laatste trein naar Tilburg*. Dat is niet om te huilen, maar om te lachen. De NS zet bussen in.

■ Hans Philipsen

Moet je lezen! Verlangen naar de dood

Patricia De Martelaere's essays, verzameld in *Een verlangen naar ontroostbaarheid* (1993) blijven mooi. En droevig. Het eerste stuk is een excursie naar Freuds werk over rouw, melancholie en masochisme. Wie depressief wordt, na de rouw over het verlies van een geliefde bijvoorbeeld, verlengt zijn rouwproces *ad infinitum* door te weigeren ooit over zijn verlies heen te komen. Het oeverloze verdriet wordt een wapen tegen nieuwe slagen van het lot:

Door ontroostbaar te worden maakt de melancholicus zichzelf in zekere zin ook onkwetsbaar: niets vanuit de buitenwereld kan hem nog ongelukkig maken, hij is het vanzelf al, uit zichzelf al - en hij klampt zich aan zijn lijden vast als het enige, volstrekt enige, dat niemand hem buiten

zijn wil kan ontnemen. De pijn komt voor de melancholicus het object (de geliefde) vervangen, ze wordt voor hem zijn eerste en zijn laatste, zijn dierbaarste object [...]

Masochisme wordt op die manier 'het trotse meesterschap over zichzelf', een keuze voor 'het totale zelfbeheer'. De keuze voor pijn is, paradoxaal genoeg, de beste verdediging ertegen. Ontroostbaarheid na het verlies van een geliefde is te begrijpen als een manier om die geliefde trouw te blijven, en daardoor op een bepaalde manier te behouden. Het ergste is wanneer mensen tegen de melancholicus zeggen dat het over zal gaan: dat betekent dat de absoluutbeminde toch *vervangbaar* is. Daarom is groots lijden ook compromisloos. Julia doorboort, na

het verlies van Romeo, onmiddellijk haar hart. De melancholicus besluit slechts voorlopig af te zien van sterven:

Voorlopig heeft hij iets dat beter is dan de dood: het onuitputtelijke verdriet waarmee hij zijn absolute trouw aan het object [de geliefde] bewijst - het laatste teken dat het object nog niet, of nog niet helemaal, verloren is. Ontneem hem zijn lijden en hij heeft niets meer. Ontneem hem zijn pijn en hij kiest de dood.

Ook het essay 'Een omweg naar de dood' is een lezing van Freud, ditmaal van diens *Jenseits des Lustprinzips*. Ook daar gaat het over het masochisme, dat inherent is aan herhalingsdwang: de verbijsterende neiging van sommige mensen

om zichzelf steeds weer opnieuw op dezelfde manier in het ongeluk te storten. Freud verklaart deze herhalingsdwang uit een poging van alle levende wezens om terug te keren naar een eerdere toestand, uit een wens naar onveranderlijkheid. In zijn uiterste consequentie betekent dit een verlangen naar de dood. Tegelijk kiest elk levend wezen een *omweg* naar de dood: het wil dood op zijn eigen wijze. Tegen de doodsinstanten werken bovendien de seksuele instincten, die gericht zijn op voortplanting. Zo is het levende wezen, en de mens, bij Freud 'een strijdtooneel van tegengestelde krachten'. Dat maakt zowel Freud als De Martelaere zo boeiend: ze werken tegen het blinde vooruitgangdenken, tegen het simplisme.

■ Maaike Meijer

Verwilderd

Ik ben, anders dan de meeste studenten in Maastricht, een local. Ik ben een geboren en getogen Limburgse en ik ben bovendien chauvinistisch. Ik grap altijd dat de beste trein die bestaat de trein naar Limburg is. Ik hou van Limburg.

Alleen zijn we in Limburg een beetje 'moelianen'. Praatziek. Er zijn van die zaken waar veel over wordt gepraat. Dat heeft meestal betrekking op provinciegenoten. Zo'n onderwerp is bijvoorbeeld 'blonde Dolly uit Venlo', bij jullie beter bekend als Geert Wilders. Geert heeft ogenschijnlijk last van verbale diarree in de ergste vorm.

Waar er bij andere Kamerleden soms nog wat zinnigs uitkomt, komt er bij Geert alleen maar wartaal uit. En toch zijn er veel mensen die het met hem eens zijn. Vooral in Limburg lijkt het.

We zijn hier namelijk een beetje eenkenig. Alles wat van 'boven de rivieren komt' wordt met vreemde ogen bekeken. We hebben grote moeite met 'de Hollandere', laat staan met iemand uit Turkije of Suriname. Woedend zijn we als iemand onze Limburgse cultuur en taal niet beheerst.

En als je uit Turkije komt snap je er natuurlijk nog minder van dan 'de Hollandere'.

Het is dus niet vreemd waar Geert zijn gedachtegoed vandaan heeft: uit Limburg. Bovendien lijken zijn uitspraken slechts wartaal. Vooral als je niet uit Limburg komt.

Maar als mede-Limbo heb ik hem wel in de smiezen.

Geert wil van Limburg een onafhankelijke staat maken. Met een eigen taal en volkslied welteverstaan. En het belangrijkste: een inburgeringscursus. In die cursus wordt deelnemers geleerd hoe je je dient te gedragen in Limburg. Het is 'hoiie' in plaats van 'goedendag' en 'tot ziens', 'auw hoor neet eweg' in plaats van 'verdomme' en 'doe kins mich der poekel runter roetsje' in plaats van 'loop naar de pomp'. Verder mag in Limburg geen blij worden gegeven van krenterigheid, daar zijn we allergisch voor. Visite hoort te worden volgepropt met eten. Deze inburgeringscursus zal dan ook heel streng worden. Slechts weinig zullen slagen voor de test. En ook dat is precies zoals wij het willen: Limburg voor de Limburgers, Nederland voor de rest.

Wilders zal natuurlijk de baas worden van de nieuwe staat 'Limburgia', met Gerd Leers als zijn sidekick. Dan is het 'Gert en Geer' in plaats van 'Geer en Goor'. Maastricht wordt de hoofdstad. Aan de universiteit zullen vervolgens bijna alleen maar Limbo's studeren. Wat zal het dan rustig zijn in de mensa.

Twee keer per jaar komen de werknemers van het Museum of Modern Art bijeen voor een *all staff meeting*. Op een dinsdag, want dan is het museum voor het publiek gesloten, en onder leiding van directeur Glen D. Lowry. Omdat ik ooit op een onbewaakt ogenblik dacht dat curator wel een leuk beroep was (en omdat ik voor mijn scriptie een fotografiearchief en een goed geoutilleerde kunstbibliotheek kon gebruiken), liep ik dit semester stage bij de *Photography Department*. Vandaar dat ik mezelf vorige week dinsdag om 10 uur 's ochtends terugvond in de stoet MoMA employees die, langs de Picasso's en de Matisse's op de vierde verdieping en de Martin Puryear's op de tweede, oprukte naar het ondergrondse theater.

De zaal was vol. Achterin zaten de conciërges, beveiligingsmensen en suppoosten. Voorin de *board of trustees* (de rijke mensen die, jaar in jaar uit, het grootste deel van het geld op tafel leggen om het museum draaiende te houden), daarachter de curatoren, gevolgd door de mensen van administratie en educatie, en ergens halverwege: de stagiaires, de kaartjesverkopers, de garderobebewaarders.

Glenn D., slank, grijs, en ontspannen in zijn dure pak, leunde informeel tegen het podium, heette iedereen welkom, en opende de vergadering

met felicitaties: het gaat goed met MoMA. Het bezoekersaantal groeit gestaag, vooral nu de dollar zo laag staat en Europeanen vliegtuigladingsvol de stad bezoeken. Plannen voor fysieke uitbreiding zijn in de maak. Vraag van achteruit de zaal: "Komt er dan ook meer ruimte voor de garderobe?" Antwoord van Glenn D.: "The issue of additional coat check will be a continuing part of the conversation." In Tokio is een nieuwe MoMA Design Store geopend, die goed loopt; en tijdens het afgelopen Thanksgiving-weekend ontving het museum een recordaantal van drieduizend bezoekers (applaus in de zaal).

Of Jason van financiën misschien "his thoughts on the economy" met ons wil delen?

"Sure", wilde Jason wel doen.

Jason, jonger dan Glenn D., maar in een even duur pak en zo mogelijk nóg meer ontspannen, sprong op en nam de microfoon over.

"To me, the markets look a Gustav Klimt: they are colorful and sparkling," zei hij, gevolgd door een geroutineerd verhaal over de *endowment* (het museum beheert 800 miljoen dollar, en heeft jaarlijks zo'n honderd miljoen extra nodig om overeind te blijven - met minder dan 1 procent overheids subsidie, komt dat geld vooral van de *trustees*, kaartverkoop, *retail* en *sponsors*). "Value return, diversification, anticipation of

rainy days" - in de curatorsectie klonk gekuch, en ook de stagiaires begonnen wat verveeld om zich heen te kijken.

Maar dan was Jason al weer klaar, en haastte Glen D. zich te zeggen dat MoMA natuurlijk ook gewoon nog steeds "the best museum of modern art in the world" is. "En we willen er zeker van zijn dat we óók het beste hedendaagse kunstprogramma ter wereld hebben," voegde hij er aan toe. Aangezien "the international art market increasingly competitive" is, betekende dat, dat MoMA vooral dóór moet gaan met geld binnenslepen en investeren.

Waarop een laatste *round of applause* volgde, en iedereen weer terug aan het werk ging.

It's all about the dum dum diddy dum dum. En in de galleries zonder publiek hadden de avantgardistische kunstwerken, met hun utopische dromen over kunst die revoluties teweeg zou brengen, het nakijken.

■ Lynn Berger

Iedere veertien dagen schrijft Lynn Berger - afgestudeerd aan het University College Maastricht en sinds september 2006 masterstudent Amerikanistiek in New York - over haar belevenissen in de VS

"Wat is er", vraagt Jaap. Omdat ze niet meer met hem meelacht. Ja Jezus, weet zij veel? Nou ja, ze weet het wel, ze weet dat ze hier tegenover haar man zit, haar geliefde van weleer, de vader van haar kinderen, maar het is net of al die feiten uit een ver verleden stammen, herinneringen zijn geworden. Of, kortom - en het is een cliché, dat beseft ze maar al te goed -, ze hier tegenover een vreemde zit.

Nee, dat dateert niet van vandaag of gisteren, en ook niet van het moment dat ze dat verschrikkelijke verhaal te horen kreeg over Jaap met die hamer en dat hondje, Karelletje, een naam alsof het een kind is; of nee, was.

Ook in Eindhoven smeulde het al, en waarschijnlijk, ze weet het niet zeker, was dat voor haar een extra reden om Jaap vorig jaar te stimuleren de overstap naar Maastricht te maken. De hoop dat met een verandering van decor de inhoud van het stuk vanzelf zou volgen.

"Hoor je eigenlijk wel wat ik zeg?" Jaap kijkt haar met een mengeling van irritatie en bezorgdheid aan. "Je bent helemaal bleek, en je bent mijlenver weg, lijkt het wel. Het ene moment zit je nog te lachen, het volgende ben je vertrokken. Wat is dat Anna? Voel je je niet lekker?"

Ze ontwijkt zijn blik, ze weet dat die nu een gekwelde uitdrukking vertoont. Jaap verdraagt het niet als hij wordt genegeerd, of als hij maar een flauw vermoeden heeft dat iemand dat doet, en zeker als zij het is.

"Ik weet het niet schat, misschien is dat het wel, dat ik me niet helemaal lekker voel, laat me maar."

De rest van de maaltijd verloopt zwijgend. Anna laat de helft van haar eten staan. "Geen honger meer."

Die avond, net als ze lekker naar *Gooische Vrouwen* zit te kijken, komt Jaap beneden. "Ik heb met vader gebeld, ik wilde hem eigenlijk uitnodigen voor de kerst."

Anna kijkt op, verstoord. De vader van Jaap, die vertegenwoordigt een

wereld die op geen enkele manier te rijmen is met die van de Gooische Vrouwen. Hoewel, qua emotionele armoe is er misschien toch wel enige verwantschap. Hoe dan ook, na Jaaps mededeling is ze er goed uit, en daar baalt ze van. En van die kerst met z'n vader. "Nee hè Jaap, dat meen je toch niet? Dat kunnen we de kinderen toch ook niet aandoen? En waarom zou het moeten? Jij haát je vader! Verdomme, dat is wel het allerlaatste waar ik zin in heb."

Nu is het Jaaps beurt om verstoord te kijken. Niet dat het niet klopt wat zijn vrouw zegt. Zijn vader, marineofficier in ruste en inmiddels tegen de tachtig, leek er destijds een eer in te leggen het leven van zijn enige zoon grondig te vergallen. De klappen waren nog niet het ergste. De vernederingen, het kleineren, die holle spottende lach, hem voor mietje uitmaken als hij iets wilde wat de zoon van een Helderse marineman niet betaamde; het heeft hem getekend. Jaap mag geen groot zelfbeschouwer zijn, hij weet dat zijn jeugd en daarmee zijn leven anders zijn verlopen dan wanneer hij, bijvoorbeeld, in het gezin van Anna was opgegroeid. Die ouders, ze leven allebei nog, hoef je nooit voor kerst te vragen want dat vieren ze zelf wel, in het huisje in Portugal. En als het zou moeten zou het leuk zijn.

Anna is opgestaan: "Zeg eens eerlijk, je hebt hem toch niet al uitgenodigd hè? Dat je mij hier alleen even laat wennen aan het idee, maar dat het al een fait accompli is?"

Jaap antwoordt niet, Anna weet genoeg. Er bevangt haar een woede zoals ze die zelden gehad heeft. Maar ze zegt niets. Ze pakt een jas en gaat naar buiten, loopt de straat uit. Op de rotonde hoort ze een kreet. "Hé, kun je niet uitkijken!"

■ Kootje Bikker
▶ Wordt vervolgd

Aflevering gemist? Zie www.observant.unimaas.nl, onder 'vaste rubrieken'